1

Imperium Austriae:	Districtus: Leopoliensis
Regnum Galiciae:	Archi-Dioecesis: Leopolitana rit. lat.
Numerus: 611	Parochia: S^t. Mariae Magdalenae

TESTIMONIUM BAPTISMI.

FÜNFZIG 50 kr. KREUZER KAIS. KÖN. ÖSTERR. STEMPEL-MARKE

Ex parte Offici parochialis r. lat. Ecclesiae Leopoliensis ad S. Mariam Magdalenam notum testatumque fit, in libris metricalibus hujus Ecclesiae Tom XV pag. 85 reperiri sequentia.

Annus, mensis, et dies nativitatis et baptismi	Nrus Domus	NOMEN	Religio	Sexus	Thori	PARENTES et CONDITIO	PATRINI et CONDITIO
Anno Domini Millesimo Octingentesimo septuagesimo tertio /1873/ die decima tertia /13/ Martii nata et die 6. Aprilis ejusdem anni baptisata.	694/4	Maria Anunciata Vanda binom. Obst. Josepha Ehrlich. Bap. Josephus Sylwester Cooperator	rom. cath.	femin.	legitim.	Dnus Carolus Korwin de Mlodnicki artifex pictor filius Ignatii et Carolinae natae Komarnicka. Vanda filia Caroli Monne et Cordulae B^ar. Wentz de Niederlahnstein.	Henricus Rodakowski pictor Leonia Bluhdorn virgo. Adstantes Cornelius Ujejski conductor bonorum Leonia Sawczynska virgo.

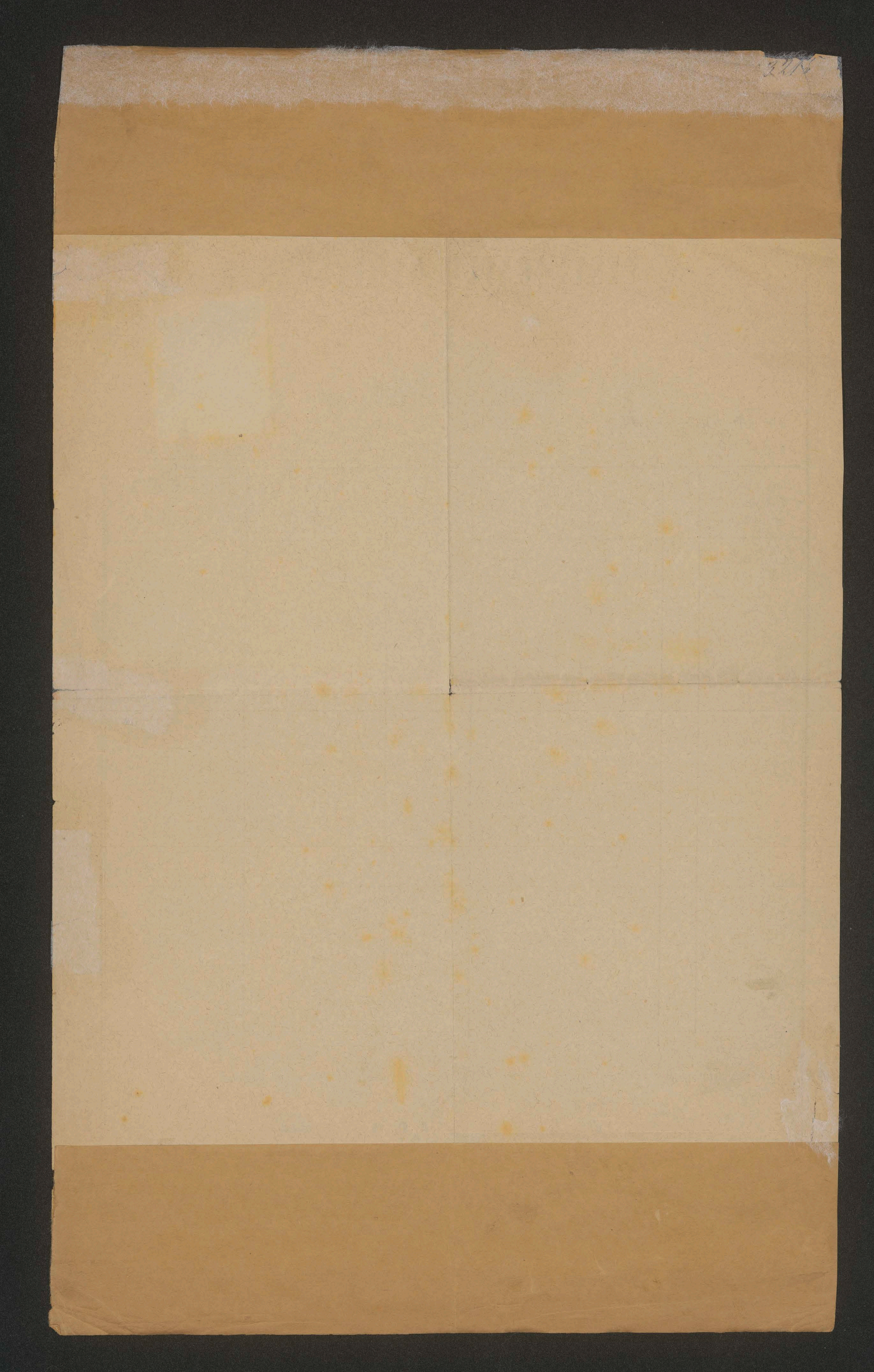
Quas testimoniales manu propria subscribo et sigillo Ecclesiae parochialis munio

Leopoli die 28. Novembris A. D. 1887.

Josephus Sylwester
Administrator parochiae

SIGILLUM ECCL. PAROCH. S. M. MAGDALENAE LEOPOLI.

Do nabycia w drukarni A. Wajdowicz (przdt. Poremby), Lwów, Rynek, l. 9.

2

Klasa .... *Liczba* ....

ŚWIADECTWO SZKOLNE.

Marya Młodnicka .... urodzona dnia 15 marca 1873 w e Lwowie .... ~~uczęszczał~~ uczyła się prywatnie w roku szkolnym 1883 do klasy IV szkoły pospolitej i złożyła egzamin klasowej w szkole im. św. Maryi Magd. zachowywał się pod względem obyczajów .... przykładał się do nauk z pilnością .... i poczynił a w nich .... postępy, a mianowicie:

W nauce religii	bardzo dobry
„ języka polskiego . .	bardzo dobry
„ „ ruskiego . .	
„ „ niemieckiego . .	bardzo dobry
„ rachunków	bardzo dobry
„ geografii i historyi . .	bardzo dobry
„ historyi naturalnéj i fizyki	bardzo dobry
„ pisania	dobry
„ rysunków i geometryi .	bardzo dobry
„ śpiewu	
„ gimnastyki	

Otrzymała stopień Iszy z odznaczeniem

Zaniedbał godzin szkolnych .... a z tych usprawiedliwił ....

Na podstawie tych postępów uznaje się ją za .... dojrzała .... do przejścia do klasy piątej

Szkoła pospolita 4ro **klasowa w** e Lwowie

dnia 20 czerwca 1883

Dyrektor ka
Apolonia Winiarzowa

Ks. Lud. Ablewicz [signature]

Nauczyciel ka
Teofila Kobylańska

A. B.

SKALA OCENIENIA.

OBYCZAJE	PILNOŚĆ	POSTĘP
wzorowe	wytrwała	bardzo dobry
chwalebne	zadowalniająca	dobry
odpowiedne	dostateczna	dostateczny
mniej odpowiedne	niejednostajna	mierny
nieodpowiedne	mała	niedostateczny

Z drukarni E. Winiarza.

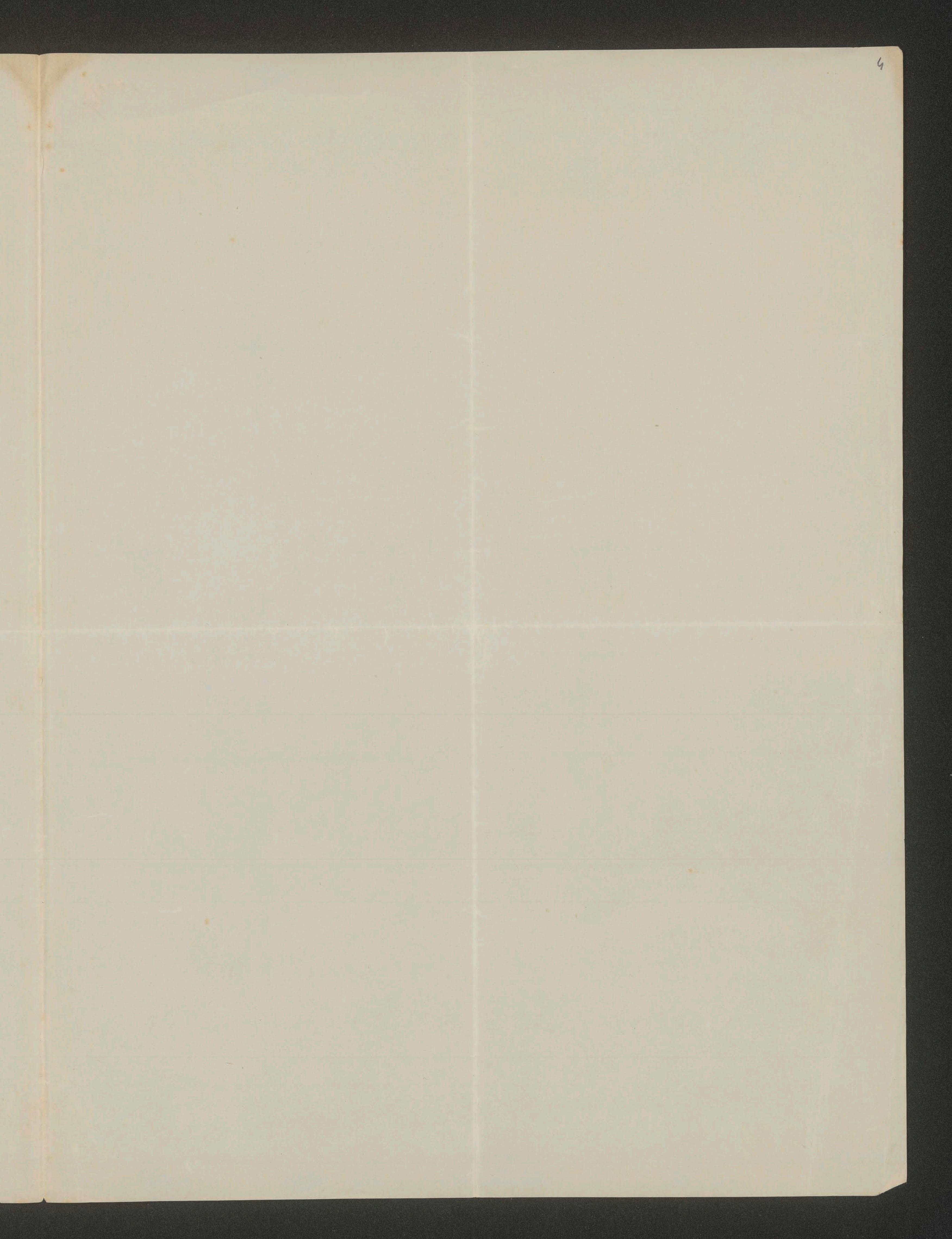

Zeugniß.

Fräulein Maryta Mlodnyska wird bestätigt, daß sie das Schuljahr 90/91 in der Schule des Künstlerinnen-Vereins in München gearbeitet, u. dabey außergewöhnliches Talent u. sehr großen Fleiß bekundet, so daß ihre Fortschritte bedeutende waren.

München 1 Juli 1891.

Sophie Dahn-Fries
Vorsitzende des Künstlerinnen-Vereins
zu München.

1320/9a

Zeugniss

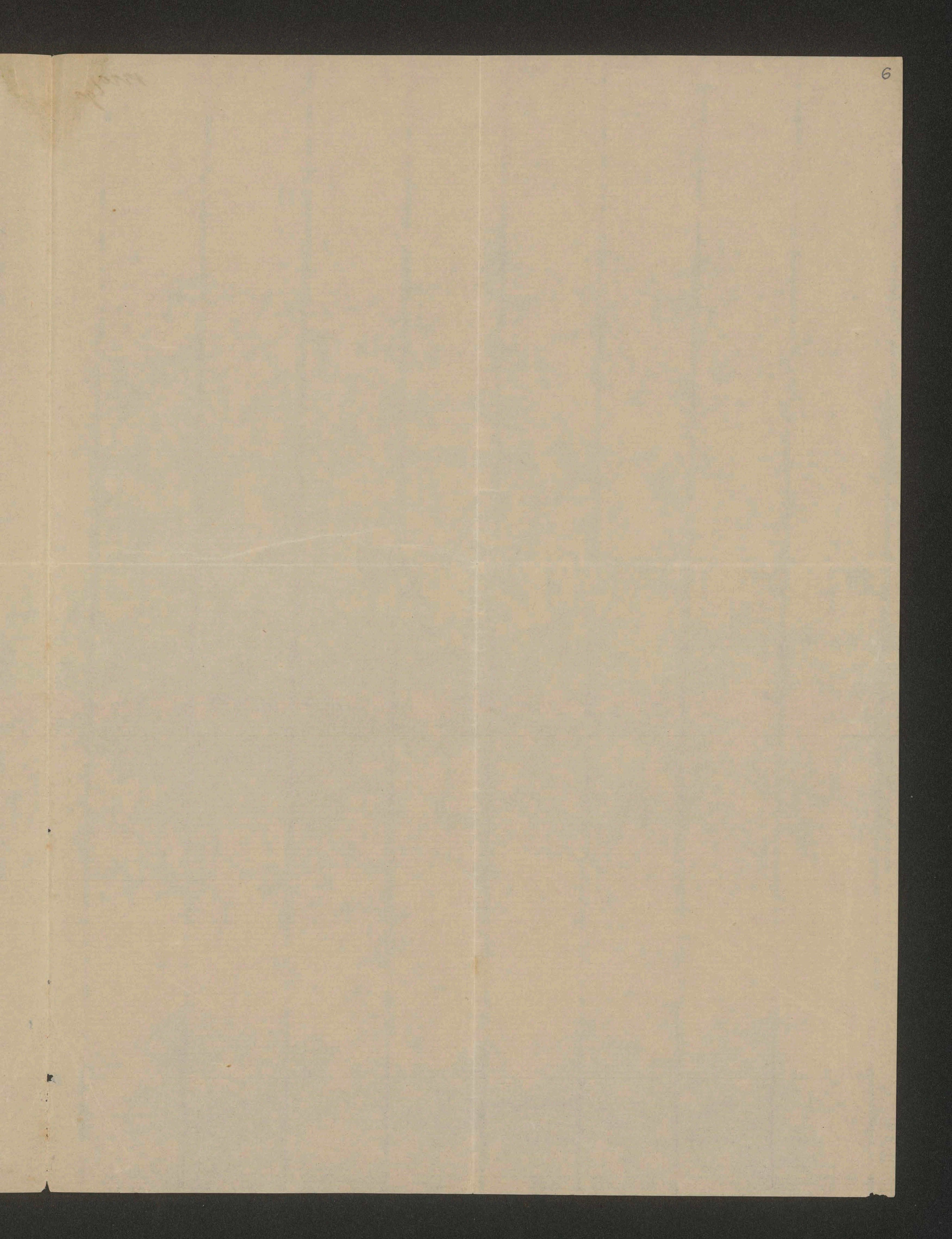
Unterzeichneter bestätigt hiemit
daß Fräulein

Maryla Modnicka aus
Lemberg in Östreich.

Die Zeichnenklasse des Künstlerinnen
Vereins besucht, sehr gute Fortschritte
gemacht, und sich durch Fleiß und
großes Talent ausgezeichnet.

Ludwig Herterich

1 Juli 1891. München

MINISTÈRE
DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE
ET DES BEAUX-ARTS.

Direction
des
Musées Nationaux.

N° 377

Valable
8 mois

Les Gardiens laisseront entrer et travailler tous les jours d'étude, dans les Galeries du Louvre, du Luxembourg, de Versailles et de Saint-Germain,
M adme Maryla Młodnicka
autrichienne présentée par M. Schutzenberger

Palais du Louvre, le 16 juin 1892.

Le Directeur
des Musées Nationaux,

A. Kaempfen

N° 20 _ 10.93.91.

9

3

Vertrag.

KAIS. KÖN. ÖSTERR. STEMPEL-MARKE FÜNFZIG 50 kr. KREUZER 1888

welcher zwischen den gefertigten Brautleuten Arnold Genther und Maryla Mlodnicka mit Rücksicht auf die zwischen ihnen zu schließende Ehe in Gemäßheit des Artikels 1 des Gesetzes vom 25. Mai 1868 R. G. Bl. No 49 mit Zustimmung des mitgefertigten Vaters der minderjährigen Braut, des Herrn Karl Mlodnicki geschlossen wurde wie folgt:

Die gefertigten Brautleute Arnold Genther evangelischer Religion und Maryla Mlodnicka katholischer Religion sind übereingekommen, daß die sämmtlichen aus der zwischen ihnen zu schließenden Ehe entstammenden Kinder beiderlei Geschlechtes in der evangelischen Religion zu erziehen sein werden.

Die obgenannten gefertigten Brautleute sind weiters dahin überein ge-

kommen, daß sämmtliche aus der
zwischen ihnen zu schließenden Ehe ent-
stammenden Kinder deutsch und in
einer deutschen Stadt oder Ortschaft
zu erziehen sein werden.

Der mitgefertigte Vater der min-
derjährigen Braut erklärt sich mit
dem vorstehenden zwischen den ob-
genannten Brautleuten getroffenen
die religiöse und deutsche Erziehung
der Kinder aus ihrer Ehe betreffen-
den Übereinkommen, vollkommen
einverstanden.

Wien 7. Dezember 1892.

Dr. Arnold Penther

Carl Schmidt
Zeuge.

Ludwig v. Königsberg
als Zeuge

R | Wien Minoritenplatz | № 1643

WIEN 1/1 9 8.12.92 3-4 N

WIEN 1/1 9 8.12.92 3-4 N

11

Wohlgeb...

Fräulein

Maryla Młodnicka

Lemberg 49

Ul: Zimorowicza l. 16/II

Absender:
Dr. A. Penther
Wien IX. Währingerstr. 5.

LEMBERG LWÓW

Spis rzeczy odesłanych p. Penterowi.

1. Portret dziecinny.
2. Serduszko z brylantów i szmaragdów.
3. Łańcuch wenecki
4. Agrafa złota z rubinami
5. Agrafa mniejsza z perłami
6. Krzyż mauretański
7. Krzyż srebrny.
8. Krzyż z rubinami i kolczyki (własność M. Crawley)
9. Pierścionek z szmaragdem
10. Pierścionek z żółtym kamieniem
11. Pierścionek z mozaiką
12. Pierścionek dziecinny z brylancikami
13. Pierścień srebrny ze Św. Jerzym
14. Brelok z kryształu
15. 3 dukaty z aniołkami
16. 4 guldeny z aniołkami
17. 20 koron w złocie
18. Rzymska statuetka bronzowa
19. Bransoletka z weneckich paciorek
20. 3 dagerotypy
21. 3 sztuk przyborów fotograficznych
22. Studyum olejne Hubera
23. Szpieg.:

Dane tyczące pracy doktorskiej
Arnolda Penthera

Do teki Magii Matematycznej (Arabskiej)

Beiträge zur Kenntnis der postembryonalen Entwicklung von Calliaxis adriatica (Hell.)

Unsere Kenntnis der Entwicklung von Calliaxis adriatica ist bisher eine verhältnismässig unvollständige geblieben, wohl hauptsächlich wegen der Schwierigkeiten, die mit der Erlangung der Jugendformen dieses seltenen, gegenwärtig nur in der Adria und im Mittelmeere nachgewiesenen Thieres verbunden sind. Was wir über Calliaxis adriatica wissen, verdanken wir den Abhandlungen von C. Heller, C. Claus und G. Cano. Diese Kenntnisse nun im Wege ausgedehnter Einzeluntersuchungen weiter auszubauen, wurde mir von meinem hochverehrten Lehrer Hofrath Professor C. Claus nicht nur die Anregung gegeben, sondern auch Beihilfe und Unterstützung

15

Herrn Hofrath Claus als Referent
" Prof. Brauer als Correferent

v Hauer

30/III 92

Arnold Penther

Ogólna encyklopedia (leksykon) artystów (malarzy etc)

pert. f. Kstwiss., 19 (1896) 260 (E. Jacobsen). — G. Ludwig in Jahrbuch d. preuss. Kstslgn, 26 (1905) Beih. p. 117/19. *Gronau.*

Pensatti, Celestine, s. *Pensotti.*

Pensée, Charles François Joseph, Landschafts- u. Architekturmaler (Aquar.), Bildniszeichner u. Lithograph, * 10. 8. 1799 Epinal, † 11. 7. 1871 Orléans (Museumskonserv.).

Zeichngn u. Aquarelle in den Museen Clamecy, Epinal u. Orléans.

Lit.: Bellier-Auvray, Dict. gén. etc., 2 (1885). — Marmottan, Essai sur les peintres d'Épinal etc. (S.-A.), o. J. p. 12. — Béraldi, Les Graveurs du 19e s., 10 (1890). — Réun. des Soc. d. B.-Arts, 23 (1899) 478; 26 (1902) 83. — Beaux-Arts, 3 (1925) 42.

Pensel, Hans Wendel, Goldschm., Prag 1591.

M. Rosenberg, Goldschm. Merkz., ³ IV (1928).

Pensel, J., franz. Kupferstecher, 1860.

Nouv. Arch. de l'art franç., 1897. — Inv. gén. Rich. d'art, Paris, Monum. civ., 3 (1902).

Pensel, Marx, bischöfl. Wappenmaler in Bamberg, 1595; gab Vorlagen für Münzen.

J. H. Jäck, Leben u. Werke d. Kstler Bambergs, II (1825). — 48. Ber. d. Histor. Ver. zu Bamberg, 1885, III 17.

Penso, Francesco, s. *Cabianca,* Fr.

Penso, Giulio, s. *Benso,* G.

Penson, James, engl. Landschaftsmaler (Aquar.), * 1814 Devonport.

G. Pycroft, Art in Devonshire, Exeter 1883. — Graves, Roy. Acad., VI (1906).

Penson, R. Kyrke, Architekt u. Architekturmaler in Ferryside, * 1815, † 1886.

Cundall, Hist. of Brit. Water Col. Painting, 1908 p. 243. — T. Mardy Rees, Welsh Painters etc. [1912]. — A. Graves, Roy. Acad., VI (1906).

Pensotti, Céleste, geb. *Martin,* Pariser Bildnis-, Genre- u. Landschaftsmalerin, Schülerin v. Decaisne; 1837/57 im Salon.

Bellier-Auvray, Dict. gén. etc., 2 (1885). — Nagler, Kstlerlex., XI 84 (Pensatti, Mme Celestine).

Penstone, Henry, engl. Goldschm., 1691/97.

W. Chaffers, Gilda aurifabrorum, 1883. — The Connoisseur, 67 (1923) 67 (Abb.).

Penstone, John Jewell, Bildnis- u. Genremaler und Stahlstecher, 1835/48 u. 1895 Ehrenaussteller in der Londoner Roy. Acad.

Nagler, Kstlerlex., XI. — Graves, Roy. Acad., VI (1906). — O'Donoghue, Cat. Engr. Brit. Portr. Dep. of Prints a. Draw., Br. Mus., II (1910) 161, 642.

Penstone, William, Goldschm., London.

Silb. Senfbüchse v. 1774 (Zuschreib.) im Mus. f. Kunst u. Gew. in Hamburg.

Lit.: Chaffers, Gilda aurifabrorum, 1883 p. 177, 178, 190, 196. — Jahrb. d. Hamb. wissensch. Anstalten, 22 (1904) 174.

Pent, Joh. van der, s. *Bent,* J. v. d.

Pentecôte, Jean, Maler, Genf, † vor 1477.

Brun, Schweiz. Kstlerlex., 2 (1908).

Pentelei-Molnár, János (Johann), Stilllebenmaler in Budapest, * 8. 5. 1878 Dunapentele, † Nov. 1924 Békésgyula, stud. in München (Hollósy) u. Paris.

Művészet, VI/XIV; XV 38; XVI 3. — Nemz. Szal. Alman., 1912 p. 193. — Magyar Művészet, I (1925) 171; II 180. — Krücken u. Parlagi, Das geist. Ungarn, 1918, II 273 (sub Molnár). — Die Kunst, 25 (Kst f. Alle 27), 1911/12 p. 438, 440. — Dtsche Kst u. Dekor., 33 (1913/14) 140. — Der Cicerone, 16 (1924) 1150. — Dtschlands usw. Gel., Kstler usw., ² 1911 (Molnár). *K. L.*

Pentelynck, Hermann, Glasmaler in Köln, † 1510, seit 1488 gen., 1509 Ratsherr.

Arbeitete für den Rat u. fertigte vielleicht das von diesem 1508 in den Dom gestiftete Fenster. — P.s gleichnam. Sohn u. Nachfolger wurde 1521/33 fünfmal von der Zunft in den Rat gewählt.

Lit.: Merlo, Köln. Kstler, Düsseldorf 1895. — H. Schmitz, Die Glasgem. d. Kstgew.-Mus. Berlin, 1913, I 51, 58. — Jahrb. d. Köln. Geschichtsver., V (1922) 111.

Pentenrieder (Bentenrieder, Bintenrieder), Joh. Martin, fürstbischöfl. augsburg. Baumeister.

Mutmaßl. Erbauer der klassizist. Pfarrkirche in Pfaffenhausen a. d. Mindel, 1782.

Lit.: P. v. Stetten, Kunst- usw. Gesch. d. Reichsst. Augsburg, 1779. — Mitteil. v. Prof. Dr. A. Schröder, Dillingen.

Penther, Daniel, Bildnis- u. Historienmaler, * 1837 Lemberg, † 11. 2. 1887 Wien, Schüler der Wiener u. Münchener Akad. u. Lenbachs; 1863/64 in Rom; seit 1881 Custos der Wiener Akad.-Galerie.

Jugendl. Selbstbildnis, Akad.-Gal. Wien; Bildnis F. Grillparzer, 1872, Histor. Mus. Wien; Selbstbildnis, bez. u. 1870 dat., Staatl. Kstsmlg Warschau; Damenbildnis, u.: Juno u. Äolus, Lubomirski-Mus. Lemberg.

Lit.: Boetticher, Malerwerke d. 19. Jh., II/1 (1898). — Bénézit, Dict. d. peintres etc., 3 (1924). — Kstchronik, X (1875) 58; XI 336. — Der Kstfreund (Berlin), hg. v. W. Mannstaedt, I (1874) 429. — Allg. Kstchron. (Wien), XI (1887) 182 (Nekrol.). — Kat. Theatergesch. Ausst. Wien 1892, p. 220 Nr 758. — J. Bołoz Antoniewicz, Kat. wyst. szt. pol. 1764–1886, Lemberg 1894, p. 325 (dtsche Ausg. p. 193) u. Abb. — H. Piątkowski, Album szt. pol., Warschau 1901, p. 158 (Abb.). — E. Swieykowski, Pamiętnik Tow. Przyj. Szt. P. w Krakowie 1854–1904, Krakau 1905, p. 119. — Kat. Schack-Gal. München, 1910 p. 119.

Penther, Joh. Friedrich, Architekt, * 1693 Fürstenwalde, † 1749 Göttingen.

Stand in gräfl. Stolbergschen Diensten u. wurde Professor der Ökonomie u. Oberinspektor der akadem. Gebäude in Göttingen. — Buchwerk: Ausführl. Anleitung zur Bürgerlichen Bau-Kunst, 4 Bände, Augsburg 1744/48, 3. Aufl. 1764/75.

Lit.: Nagler, Kstlerlex., XI; ders., Monogr., II. — [Jessen,] Kat. Ornamentstich-Smlg Kstgew.-Mus. [Berlin], Lpzg 1894. — M. Hammitzsch, Der mod. Theaterbau (Beiträge zur Bauwiss. Heft 8), Berl. 1906, p. 133, 197 f., m. Abb. — Sedlmaier u. Pfister, Die fürstbischöfl. Residenz zu Würzburg, 1923.

Pentin, Jean, siehe *Peutin,* J.

Pentinelli, Mich., s. i. Art. *Pintenelle,* D.

Pentreath, R. T., engl. Bildnis-, Marine- u. Landschaftsmaler in Penzance, 1844/61.

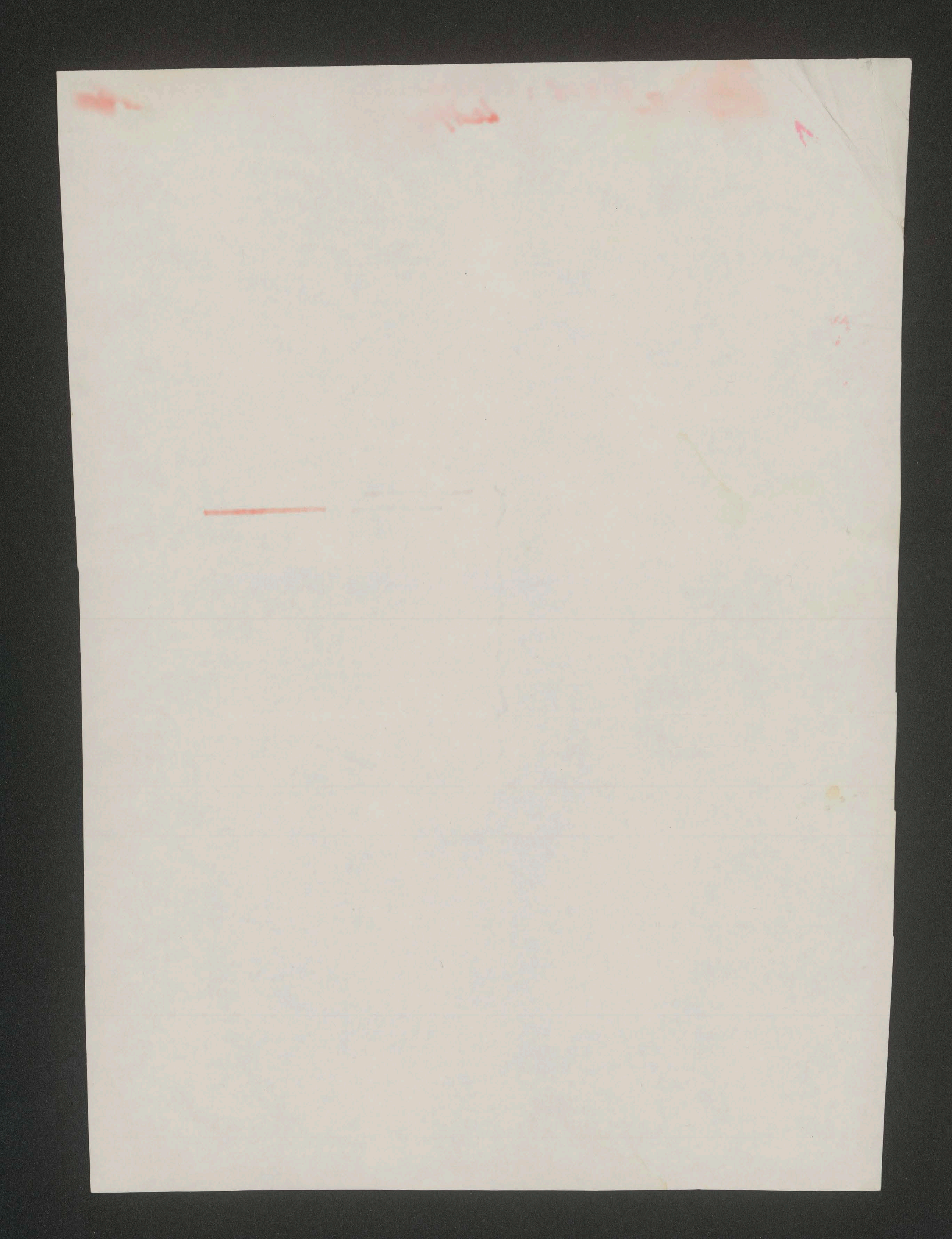
A. Graves, Roy. Acad., VI (1906).

Pentz, Wenzel Joh., Ebenist u. Kabinettschreiner d. Kurf. Clem. Aug. v. Köln (1723/62).

J. J. Merlo, Köln. Kstler, Düsseld. 1895.

Penuti, Giuseppe, Bildnis- u. Historienmaler in Mailand, 1837; Schüler v. Sabatelli. — Carlo, Landschaftsmaler; Bild in der Brera-Gal. Mailand.

Nagler, Kstlerlex., XI. — Raczynski, Gesch. d. neueren dtschen Kst, II (1840) 716. — Caimi,

Zp. 1925 (Jahrgang - ... 1925) 17

Weltliche Schatzkammer.
(Hofburg.)

Weixlgärtner Árpád (wie S. 43).

Geistliche Schatzkammer.
(Hofburg.)

Weixlgärtner Árpád (wie S. 43).

Gobelins-Sammlung.
(Neue Hofburg.)

Hermann Hermann Julius (wie S. 43).

Atelier für Restaurierung der Gobelins.

Breicha Henriette.

Sammlung alter Musikinstrumente.

Schlosser Julius, ♔ III., ⊙, ✠, Kmdr. d. sp. If. O. (m. St.), R. d. it. Kr. O., PhDr., wirkl. Mtgl. d. Ak. d. Wiss., Univ. Prof., HR.

VII. Gemälde-Galerie.

Glück Gustav, Ⓜ, ✠, R. d. pr. Kr. O. III., EKr. d. bayr. M. O., Off. d. belg. Kr. O., R. d. belg. L. O., Bes. d. liecht. Jub. Med., PhDr., Kurator d. Ges. f. vervielf. K., EMtgl. d. Ak. d. sch. Kste. in Antwerpen u. d. Burlington Fine Arts Club in London, korresp. Mtgl. d. Nederlandschen Oudheidkundigen Bond in Amsterdam, HR., Dir.
Baldaß Ludwig, PhDr., Kustos.
Buschbeck Ernst, slb. ♁, ♁, KTrK., ✠, PhDr., Min. VSekr., Kustos.

Restaurier-Anstalt.

Antoine Franz, akad. Maler, Restaurator.
Penischka Anton, O, Ⓜ, ✠, Werkmstr.-Restaurator.
Proksch Karl, ✠, Werkmstr.-Restaurator.

Bibliothek.

Strohmer Erich, PhDr., Ob. Bibliothekar.

Photographisches Atelier.

Mender Paul, Photograph.

Administrationskanzlei.

Jäger Alfred, JDr., HR.

Naturhistorisches Museum.
(Wien, Z. 1., Burgring 7 — T. 37203.)

Zoologische Abteilung.

Rebel Hans, PhDr., HR., Prof. a. d. Hchsch. f. Bdkltr., Dir.
× Beuther Arnold, PhDr., Rgs. R.
Toldt Karl, PhDr., Rgs. R.
Attems Karl, PhDr., } Kustoden.
Holdhaus Karl, PhDr., } Kustoden.
Pietschmann Viktor, PhDr., } Kustoden.
Pesta Otto, PhDr., } Kustoden.
Zerny Hans, PhDr., } Kustoden.
Sassi Moritz, PhDr., } Kustoden.
Maidl Franz, PhDr., } Kustoden.

Botanische Abteilung.

Keißler Karl, PhDr., Rgs. R., Dir.

Mineralogisch-petrographische Abteilung.

Michel Hermann, PhDr., Univ. Doz., Dir.

Geologisch-paläontologische Abteilung.

Schaffer Franz, ✠, PhDr., Rgs. R., Univ. Prof., Dir.
Trauth Friedrich, PhDr., } Kustoden.
Pia Julius, PhDr., Univ. Doz., } Kustoden.

Anthropologisch-ethnograph. Abteilung.

Bayer Josef, MVK. III. (KD., Schw.), KTrK., ✠, PhDr., Pvtdoz. d. Wr. Univ., Dir.
Christian Viktor, PhDr., Univ. Doz.
Mahr Adolf, PhDr., Kustos.

Administrationskanzlei.

Jäger Alfred, JDr., Rgs. R.

Österreichische Galerie
in Wien (3/3, Rennweg 6 — T. 78310).

Barockmuseum im unteren Belvedere; Galerie des 19. Jahrhunderts im oberen Belvedere.

Haberditzl Franz Martin, ✠, PhDr., HR., Dir.
Grimschitz Bruno, PhDr., Kustosadjkt.

(Rechnungsführung.)

Ronniger Rudolf, Rechn. Dir.

(Administration.)

Schnürch Eduard, Ob. Bau-R.

Bundesdenkmalamt
in Wien (8., Auerspergstraße 1 — T. 23261).

Vorstand.

Schubert Fortunat, ♔ III., R. d. sächs. Alb. O. I., JDr., HR., sächs. Prof.

Konzeptsdienst.

Ambros Wilhelm, ©, ✠, Bes. d. bayr. M. O. IV., J. u. PhDr., HR.
Holey Karl, ⊕ II., TchnDr., HR., Prof. a. d. Techn. Hochsch., betr. mit d. Funkt. e. Gen. Konservators, } Sekre.
Ladewig Emil, ✠ R., ♁, KTrK., Arch., Bau-R., } Sekre.
Frey Dagobert, Tch. u. PhDr., Prof. d. Techn. Hochsch., } Sekre.
Kyrle Georg, PhDr., Univ. Prof., betr. mit d. Funkt. e. Gen. Konservators, } Sekre.
Siegris Emmerich, Arch., } Sekre.
Weninger Josef, PhDr., } Sekre.
Ginhart Karl, PhDr., Univ. Assist.

Rechnungs- und Kassadienst.

Toth Emil, Ob. Rechn. R. i. BMstm. f. Unterr.

Kanzleidienst.

Reitter Karl, ⊕ III., Ⓓ II., O, Ⓜ, ✠, Bes. d. pers. S. u. L. Med., Hilfsämter-Ob. Dir.

Kunsthistorisches Institut.

Frey Dagobert, Tchn. u. PhDr. (wie Sp. 2).

Landeskonservatoren.

Quinquerez Alfons, Arch., Rgs. R. in Graz.
Semetkowski Walter, PhDr. in Graz.
Hütter Eduard, Arch., Rgs. R. in Salzburg.
Martin Franz, PhDr., Rgs. R. in Salzburg.
Oberwalder Oskar, PhDr., Rgs. R. in Linz.
Garber Josef, PhDr. in Innsbruck.
Kleiner Viktor, Archivar in Bregenz.
Jaksch August, PhDr., HR. in Klagenfurt.

Österr. archäologisches Institut
in Wien (1., Liebiggasse 5).

Direktor.

Reisch Emil, ✠ Kmt., ♔ III., ©, ✠, Kmdr. d. gr. E. O., PhDr., EDr. d. Univ. Athen, o. ö. Univ. Prof. wirkl. Mtgl. d. Ak. d. Wiss. in Wien, EMtgl. d. griech. arch. Ges., wirkl. Mtgl. d. deutschen arch. Instituts, EMtgl. d. Kärnt. Geschichtsver. u. d. Musealver. in Pettau, HR.

Vize-Direktor.

Zingerle Josef, ♔ III., ✠, PhDr., wirkl. Mtgl. d. deutschen arch. Inst., HR.

Sekretäre.

Keil Josef, MVK. III. (KD.), Off. EZ. v. Rot. Kr. (KD.), ✠, R. II. d. sächs. Alb. O., PhDr., Pvtdoz., wirkl. Mtgl. d. deutschen arch. Inst., HR.
Egger Rudolf, ✠, PhDr., a. o. Univ. Prof., wirkl. Mtgl. d. ung. arch. Inst., Rgs. R.
Walter Otto, J. u. PhDr., EMtgl. d. griech. arch. Ges., wirkl. Mtgl. d. deutschen arch. Inst., Hon. GKns.

Sammlungs-Vorstand.

Bortlik Josef, Kustos des derzeit in Mitverwaltung des arch. Inst. stehenden Mus. Carnuntinum in Deutsch-Altenburg.

Ehrenmitglied.

Se. Drchlt. d. reg. Fürst Johann von und zu Liechtenstein.

Mitglieder im Inlande.
(Außer den Funktionären.)

Cuntz Otto, PhDr., Univ. Prof. in Graz.
Egger Hermann, PhDr., Univ. Prof. in Graz.

Wykaz fotokopji zdobytych w bibliotece uniwersyteckiej we Wiedniu:

1.) Z pracy doktorskiej Arnolda Penthera mały wycinek. –
na pierwszej stronie urzędowa wzmianka o tym, że dnia 30/3.92. przydzielono akt do załatwienia:
p. Hofratowi Claus'owi jako referentowi
i p. Profesorowi Braunowi jako coreferentowi

2.) Z urzędowego schematyzmu państwowego (rocznik 1925)
Szefem oddziału zoologicznego muzeum przyrodniczego był Dyrektor Dr filoz. Rebel Hans – Hofrat. ~~Prof.~~ były profesor akademji rolniczo-leśnej (Hochschule für Bodenkultur)
Jego zastępcy czy główni referenci radcowie stanu (jeden stopień do hofrata
1) Penther Arnold Dr filoz. – Regierungsrat.
2) Toldt Karl — " — — " —

3) Wzmianka o p. Danielu Pentherze w ogólnej encyklopedji artystów (malarzy przedewszystkiem) (wydany przez Thieme-Becker w Lipsku 1910)

4) okładka Wydawnictwa c.k. Trybunału administracyjnego opracowanego przez Dra Ludwika Wolskiego (adwokata dworu i sądowego)

czyli nie w tej dziedzinie

5) mowy w parlamencie posłów: Hausnera i Dr Wolskiego na temat: „po austryjacku czy kozacku"? Wiedeń 1878

6) Nakładem Dr L. Wolskiego Zarys historycznego przebiegu sprawy Schwarz-Kamiński-Laenderbank Wiedeń 1883

IV/75

7

[illegible] mój co się ze mną dzieje ? — Dlaczego ja tak pilnie [illegible]
dziś myśli co będzie ze mną —? — Strasznie mi odpowie — a
ten człowiek nie [illegible] nie [illegible] — Dziecko [illegible] na pół że
mnie podobał — 'Ja — jestem winna że zapomniałam o swoje-
[illegible] się z [illegible] — myśla by jego [illegible] — [illegible]
jego [illegible] niewzruszoną [illegible] tak mu trzeba! —
Jedni rozpacz! — Jedni — z [illegible] tego że ja nie słucham — !
Ja nie mam pojęcia o miłości — ale to musi być coś takiego
innego od tego uczucia które — on wzbudził we mnie. —
Boże mi żal [illegible] jego [illegible] — że mnie [illegible]
[illegible] jego przywiązania — że jego [illegible] wydaje mi się małe
[illegible] teraz — to nie boli — nie boli — to nie może
wytłumaczyć —. A potem co będzie — ?. — Przypominają
mi się słowa Mamy dzisiaj tak często w słowach „Teraz"!
— przypominają mi się też w dzień pożegnania z nim, gdyby
z bliska [illegible] a on wyjechał na zawsze. — Ja wtedy nie
potrafiłam [illegible] nawet [illegible] —. On tego nie spostrzegł,
[illegible] naszej z Mamy pożegnał — i patrzył na mnie
oczyma przywiązanego dziecka „Teraz — teraz" powiedział
i [illegible] jeszcze we mnie — i podziękował — gdyby mnie
wprost zapytał kiedy „Kochasz mnie [illegible] ?" — odpowie-
działabym szczerze; — powiedziałabym „Nie kocham" — a wtedy
co by zostało z tym człowiekiem co patrzył na mnie jak na
swoje szczęście? Aby jednak nie [illegible] z tego [illegible]

kochanie.–

Oj jakże mi straszno! Ja tak długo tak długo czekałam na chwili — i na co? – na to że tobie teraz wyrażam powiedzieć moje — będę nieszczęśliwa. Twoja tego prośba jest to [illegible] zabranie mnie — unieszczęśliwienie? On jednak swoje powinien to znać że mi źle na świecie — on tego nie spostrzega —

Dlaczego — choć do siebie wybaczy myśli — dawniej [illegible] o tem aby mnie stąd zabrał; — kiedy [illegible], dlatego [illegible] byłaby szczęśliwa moja — a teraz, jedynym życzeniem mojem, jest aby mnie ten człowiek stąd zabrał! —

Co pomoże on mi się wydaje nie wydobędzie szczęścia mego [illegible] — są w nas obojgu pojęcia których ani ja ani [illegible] nie przestaniemy — ani on po powodu nie wypowie — i będzie nam obu źle — choć wierzę w prawość jego i szczerość — choć wierzę że nigdy nie dozwoli aby się [illegible] do mojej rodziny do wszystkiego co [illegible] i [illegible]. — Tak, nie on jest winien — tylko ja sama. [illegible] [illegible] i [illegible] do miłości — że [illegible] — [illegible] [illegible] o tej [illegible] w [illegible] [illegible]; — [illegible] że nie potrafię pokochać nie mogę [illegible] — nie [illegible] [illegible] — dziś wiem że nie kocham nikogo i że miłości nie poznam nigdy — i [illegible] będę — bo jak mi się zdaje za późno — będę zawsze nieszczęśliwa.

Kartka wydarta z zeszytu,zapisana bardzo jeszcze młodocianym pismem Maryli Młodnickiej ,znaleziona w Jej pośmiertnych papierach z okresu narzeczeństwa z Arnoldem Pentherem - (rok jakiś 1891/2)
Kartka jest bez daty.

Boże Mój! Co się ze mną dzieje? Dlaczego ja tak późno zaczęłam do piero myśleć -co będzie ze mną ? Straszno mi okropnie ,a ten człowiek nic temu nie winien .Przecież winą nie jest,że mnie pokochał !-Ja jestem winna,że zapomniawszy o sobie przeliczyłam się z siłami - ujęta tą jego miłością - wzruszona jego dolą nieszczęsną zapragnęłam dać mu szczęście ! Jakie szczęście ?! Jakie - wobec tego,że go nie kocham. Ja nie mam pojęcia o miłości - ale to musi być coś całkiem innego,od tego uczucia,które on wzbudził we mnie .Bo że mi żal sierocego jego dzieciństwa,że mnie wzrusza wielkie jego przywiązanie -że jego twarz wydaje mi się malowniczym typem -to nie dość -to nie może wystarczyć. A zatem -co będzie ?! Przypominają mi się słowa Mamy ,słyszane tak często w Paryżu : " Zerwij !!" - Przypomniały mi się też w chwili powitania z nim, gdyśmy z Paryża wracały,a on wyjechał na przeciw.Ja wtedy nie potrafiłam udać nawet radości. On tego nie spostrzegł-całował nas obie z Mamą po rękach -i patrzył na mnie oczyma przywiązanego dziecka. " Zerwij - zerwij .." powtarzał wtedy głos jakiś we mnie i powtarza ciągle...Gdyby mnie wprost spytał kiedy : "Kochasz mnie dziewczyno ? - nie potrafiłabym skłamać - powiedziałabym : Nie kocham" a wtedy co by się stało z tym człowiekiem,co patrzy na mnie jak na swoje szczęście ? My jednak nie mówimy z sobą o niczym podobnym.

O jakże mi straszno ! Ja tak długo -tak długo kazałam mu czekać -i na co ? na to,że sobie teraz wyraźnie powiedzieć mogę :będę nieszczęśliwa. I wobec tego jakież jest tu wzniosłe zadania moje : " uszczęśliwiania " ? On jednak, choć powinien to czuć,że mi źle na świecie - on tego nie spostrzega...Dawniej - choć to rzadkie bywały myśli dawniej marzyłam o tym,aby mnie ktoś pokochał -ktoś szlachetny ,czysty, czyja dusza byłaby wtórem mojej - a teraz jedynym życzeniem moim jest,aby mnie ten człowiek kochać przestał! Co prawda, on mi się nigdy nie wydawał wtórem mojej duszy- są w nas obojgu pojęcia których -ani ja na niemieckie nie przetłumaczę-ani on po polsku nie wypowie -i będzie nam obco - źle - choć wierzę w prawość jego i zacność, choć wierzę,że uczyni wszystko,aby się zbliżyć do mojej Ojczyzny, do wszystkiego co czcę i kocham. - Tak nie on jest winien, tylko ja sama. Zdawało mi się,że zaufanie i szacunek to miłość - że wystarczą - wierzyłam w to jeszcze w Paryżu chwilami,widząc że nie potrafię pokochać, nie mając zaufania,nie mając szacunku. Dziś wiem,że nie kocham nikogo i że miłości nie rozumiem jeszcze -ino się jej boję -bo jak mi się zjawi za późno -będę jeszcze nieszczęśliwsza.

Mama / Panther

Rasike z brzdącem -

ozyżów
i 2 Rogów

21

Karol i Wanda Młodniccy

mają zaszczyt uwiadomić o ślubie swej córki

Maryli

z p. Wacławem Wolskim

synem ś. p. Ludwika i ś. p. Anieli z Pokutyńskich

który się odbędzie d. 25go kwietnia o g. 7mej wieczorem

w kościele parafialnym św. Mikołaja.

Lwów w kwietniu 1894.

A. PRZYSZLAK. LWÓW.

I C/18 h)

22

Karol i Wanda Młodniccy

mają zaszczyt uwiadomić o ślubie swej córki

Maryli

z p. Wacławem Wolskim

synem ś.p. Ludwika i ś.p. Anieli z Pokutyńskich

który się odbędzie d. 25go kwietnia o g. 7mej wieczorem

w kościele parafialnym św. Mikołaja.

Lwów w kwietniu 1894.

A. PRZYSIJAK. LWÓW

Na wesele
Maryli

drużki „Rusi" z mego srebrnego wesela
dziennikarskiego.

Na naszej Maryli wesele
Brzmią w sercach setne wiwatów kapele...
Któż nie czci, nie kocha Maryli,
Kto jej rodziców zdrowia nie wychyli?
I na cześć też Pana Młodego
Same słodycze na usta nam biegą,
Choć każdy znów z naszych tu gości,
Starszych i młodszych, zaćmie mu zazdrości.

Hej, ślinka więc płynie, a ryba
Porywa czarkę, wołano przyklęka...
O, czemuż praojców Polaków
Zwyczajem już my nie pijem ze dzbanów!
Więc też serca w słowie by rade,
W spojrzeniu wylać całą uczuć swadę —
Tylko że cześć w Młodnickich domu
Same jednostki nie wolno bez sromu.

Tu ściana się każda rozszerza
W dal, dal daleką, po Polski wybrzeża;
Lithuania, Wojna ztąd przemawia
Do Pana Tarski, do katów bezprawia;
Tutaj, jak Symeon, Jeremi
Składał Marylę Panu Polskiej ziemi;
Tutaj wiesz, i czujesz, że wiara
Nie marną mrzonką, nie stratą ofiara.

Na naszej Maryli wesele
W sercach, na ustach brzmi toastów wiele;
Ślubujem Jej miłość niezgasłą —
Droższe nam jeszcze domu tego hasło.
Z tem hasłem Ojczyznę wyzwolim,
Z tem hasłem członki jej wszystkie zespolim —
Niech każdy je czynem wspomina:
„Z Bogiem. Ojczyzna górą i Rodzina!”

A komuż ten toast wznieść górą,
Marylo, chrzestna Jeremiego córo!
Ja wiem, gdzie myśli Twe biegą —
Więc zdrowie wzniesiem tutaj obecnego,
Wieszcza, co z wiarą apostolską
Nie „Nie zginęła!” woła — lecz „Żyj Polsko!”
Więc za Marylą: „Niech Jeremi
Wolnej Ojczyzny doczeka na ziemi!”

Lwów d. 25. Kwietnia 1894.

[illegible]
Lucyan [illegible]
Stefan Grzywiński
W. Bełza
August Bałasits
Kazimierz Odrzywolski
Dr Tadeusz Wróbel
Antoni Abramowicz
Józef A. Zieliński

Maryla z Młodnickich Wolska
Wacław Wolski
starostowie { Emilia Korzyńska
Edward Korzyński }
Wincentyna Piasecka
Helena Pawlikowska
Moraczewski Józef
drużba
Stanisław Niewiadomski
drużba
Jan Styka

Karol Młodnicki.

Helena z Wolskich Szczepanowska

Józef i Helena Kubiccy
z dziećmi

Artur i Marya z Wolskich
Zawiszowie.

Zofia z Wolskich Odrzywolska

Kazimierz Pawlikowski.

Marya Bálasits.

Wanda Młodnicka

Aniela [illegible]

Aniela Maryańska

Bronisława Wróblicka

Jerzy [illegible]

Poświadczenie.

Ze strony Prezydyum Magistratu król. stoł. miasta Lwowa poświadcza się, że

p. Wacław Wolski z żoną i 3 dzieci i 1 służącą

zmuszony jest wyjechać ze Lwowa do

koleją kołowo celem powrotu do domu w interesach rodzinnych majątkowych i że pod względem Jego (Jej) politycznego zachowania się nie zachodzą w tym kierunku żadne przeszkody.

Należy zatem nie czynić przeszkód w przejeździe.

We Lwowie, dnia 29 sierpnia 1914.

Lemberg 29/VIII 914

K. u. K. FESTUNGSKOMMANDO in LEMBERG

W. Lu...

PREZYDYUM MAGISTRATU KRÓL. STOŁ. MIASTA

Za Prezydenta miasta:

Dr Leonard Stahl

II Wiceprezydent m. Lwowa

26

Petru Surducan
1914
Komuna Khisoda
U.S. Aga

Ungaria

27

Bârbos Nicolae

1914

U. T. Voggyeteres.

Ungarn

№ 153

28

Nadawca: ....

....

....

Correspondance
des prisonniers de guerre.
Kriegsgefangenensendung.
PORTOFREI.

Nakładem Kraj. Stow. Austryackiego Czerwonego Krzyża dla Galicyi we Lwowie.

Verlag des Landes u. Frauen Hilfsvereines vom österreichischen Roten Kreuze für Galizien in Lemberg.

RUSSIE *Adres po polsku.*

Gubernia ....

Miejscowość: ....

....

....

Austryacki jeniec wojenny

Szarża .... Imię ....

Nazwisko ....

Rota i. w. ....

Cena 5 hal.

Adres po rosyjsku. **РОССІЯ**

Губ. ....

Городъ: ....

....

....

Австрійскому военноплѣнному.

....

....

Рота в. п. ....

29

Nakładem Kraj. Stow. Austryackiego Czerwonego Krzyża dla Galicyi we Lwowie.

Nadawca: ....

....

....

Correspondance
des prisonniers de guerre.
Kriegsgefangenensendung.
PORTOFREI.

Verlag des Landes u. Frauen Hilfsvereines vom österreichischen Roten Kreuze für Galizien in Lemberg.

RUSSIE *Adres po polsku.*

Gubernia ....

Miejscowość: ....

....

....

Austryacki jeniec wojenny

Szarża .... Imię ....

Nazwisko ....

Rota l. w. ....

Cena 5 hal.

Adres po rosyjsku. **РОССІЯ**

Губ. ....

Городъ: ....

....

....

Австрійскому военноплѣнному.

....

....

Рота в. п. ....

~~Fotografie rannych~~

~~1914~~

~~Ukazany numer Sanitariusze rosyjsk~~

~~2 kartki poczt. Czerw. +, do Rosji~~

САНИТАРЪ
42
62 ПСП

DR. LESŁAW GLUZIŃSKI

Lwów, ul. Akademicka 15.

Telefon 178.

Wnej. Panią M. Holską
pacyentkę moją 47mio-
letnią, badałem dzisiaj
i stwierdziłem u niej
a) Nerwicę serca
b.) Osłabienie mięśnia
sercowego, a w następstwie
przemęczenia serca rozsz-
erzenie serca.
Wobec tego uważam
za konieczne, aby
W. p. Holska przez
dłuższy czas zachowała
zupełny spokój, gdyż
każde wzruszenie działa ujemnie

Pogorszył stan serca.

1/VIII 1915 r.

Dr L. Głuziński

Ich Franz Salvator

kaiserlicher Prinz und Erzherzog von Österreich
königlicher Prinz von Ungarn, Böhmen etc. etc.

Seiner kaiserlichen und königlichen Apostolischen Majestät
General der Kavallerie und Oberstinhaber des Husaren Regiments N° 15
Ritter des Ordens vom Goldenen Vliese, Großkreuz des kön. ung. St. Stephan-Ordens etc. etc.
verleihe im
von Seiner kaiserlichen und königlichen Apostolischen Majestät
als Allerdurchlauchtigsten Obersten Inhaber der Ehrenzeichen für Verdienste um das Rote Kreuz in der Monarchie
Allerhöchst übertragenen Wirkungskreise

der freiw. Pflegerin

Marie von Wolska

in Anerkennung besonderer Verdienste um die militärische Sanitätspflege im Kriege
taxfrei

die Silberne Ehrenmedaille vom Roten Kreuz mit der Kriegsdekoration.

Zur Beglaubigung habe ich gegenwärtiges mit meiner eigenhändigen Unterschrift versehenes Diplom ausfertigen lassen.

Gegeben in Wien am 30. November 1915.

Franz Salvator

Golz

2112/16

Order Deutsch Preuss. + 1915 r.

33

Ehrenzeichen vom Roten Kreuze.

Abteilung für Ehrenmedaillen.

Wien, I., Landskrongasse 1.

Nr. 23905 EM. / 9444 EZ.

Anverwahrt empfangen Sie die Insignien der von Seiner k. u. k. Hoheit dem durchlauchtigsten Herrn **Erzherzog Franz Salvator**, Protektor-Stellvertreter des Roten Kreuzes in der Monarchie, im Namen

Seiner k. u. k. Apostolischen Majestät

huldvollst **taxfrei** verliehenen

Silbernen / ~~Bronzenen~~ **Ehrenmedaille vom Roten Kreuze**

mit der Kriegsdekoration.

Wien, am 30. Nov. 1915 191....

Der Vorstand.

Eckhard L Gr

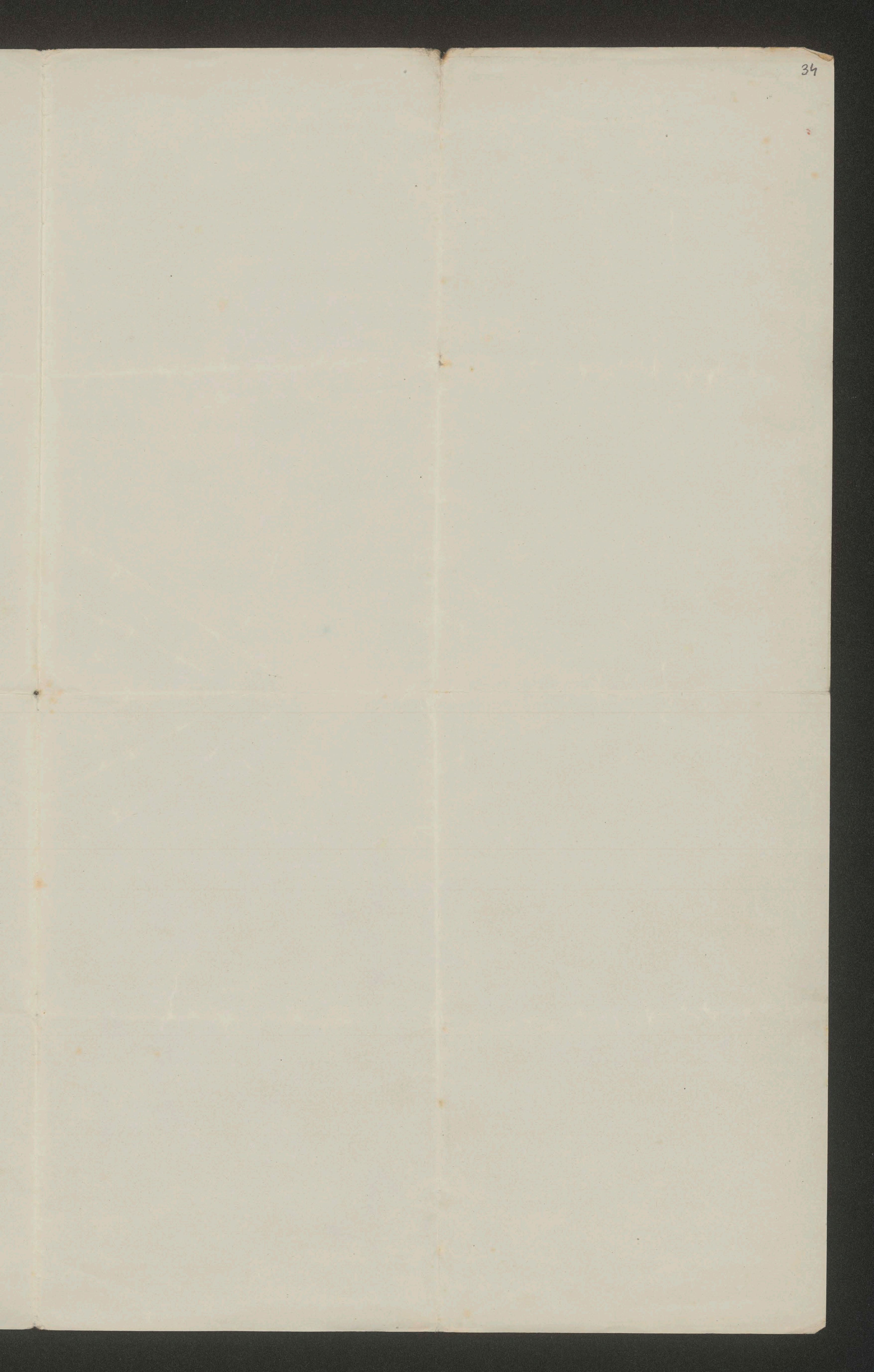
An

Wohlg. Frau

Marie Wolska

in

147815 a

Wojskowy Szpital Okręg.
LWÓW

35

35.

Przepustka

mocą której stwierdza się że p. Maryla Volska zamieszkała przy ul. Kaleczna 20. a. pełni służbę ochotniczki sanit. tut. szpitala wobec czego zezwala się na przebywanie w obrębach tut oddziału.

Lwów, dnia 29 października 1920 r.

Dowódca Szpitala

35797 - 51000

36

W IMIĘ BOŻE.

POLICA PROLONGACYJNA NA UBEZPIECZENIE OD OGNIA.

L. P. 100599 SEKCYA V AGENCYA Lwów

Lit. C2.

(ROK ZAŁOŻENIA 1860).

TOWARZYSTWO WZAJEMNYCH UBEZPIECZEŃ W KRAKOWIE

poświadcza niniejszem, że

W. P. Marya Wanda Wolska

na podstawie przepisów statutu ogólnego i warunków ubezpieczeń od ognia ubezpieczyl..... w tym Towarzystwie jako własność swoją w e Lwowie w powiecie ul: Cytadeli l. 5 przedmioty wewnątrz wyszczególnione aż do wysokości: Kor. Mk. 1,000.000.- Jeden milion

na przeciąg —:— lat, zobowiązując się do opłacania każdorocznie przez Towarzystwo obliczyć się mającej należytości za to ubezpieczenie, a to w terminie, oznaczonym w warunkach ubezpieczeń.

Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie poświadcza zarazem odbiór należytości za czas:

od trzynastego października 1900 20. jeden
do trzynastego października 1900 20. dwa
12-tej godz. w południe.

z której uiszczeniem uzyskał..... ubezpieczon..... prawo żądania od Towarzystwa wynagrodzenia za szkody, jakieby w tym czasie pożar wyrządził na ubezpieczonych przedmiotach.

Obliczenie należytości	Kor. Mk.	hal.
Zaliczka podług taryfy . . .	1800	-
......% na fundusz rezerwowy .		
......% « « straży ogn. .		
Należytość manipulacyjna i ~~stemplowa~~ .	900	-
Należytość ogólna . .	2700	
Potrąca się zwrot 6% z r. 919	2	-
od ubezp. do L. sk.	2698	-
zaliczka Koron ...... h. porto	91	-
Należytość do pobrania	2789	-

Lwów dnia 17. września 1921 r.

TOWARZYSTWO WZAJEMNYCH UBEZPIECZEŃ W KRAKOWIE.

Toth

W myśl § 14 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5 marca 1896 r. Dz. p. p. Nr. 31 Agenci Towarzystwa zaopatrzeni są w odpowiednie pełnomocnictwa i obowiązani są wykazać się niemi na żądanie stron.

Należytość stemplową uiszcza Towarzystwo bezpośrednio.

Sekc. L. dr. 3 f pol. wielolet.
12/II 1912. 3.000.

DRUKARNIA „CZASU" W KRAKOWIE.

Liczba b. Ag. .... *Nazw. Agenta* ....
Miejsce Agencyi .... *Subagencya* ....

WYKAZ

do ubezpieczenia ruchomości domowych, inwentarzy i towarów.

Miejsce ubezpieczenia ....
Powiat ....

Podpisan.... zamieszkał.... w .... życz.... sobie przedmioty tym wykazem objęte, nigdzie nieubezpieczone, będące własnością .... ubezpieczyć od ognia w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie na podstawie przepisów statutu i ogólnych warunków ubezpieczeń od ognia tegoż Towarzystwa, oraz ewentualnych, w myśl § 3 tychże warunków ustanowionych, a w policy zamieścić się mających specyalnych warunków i oświadcza, że zobowiązania, z tego ubezpieczenia wynikające, wypełniać będzie w myśl § 21 warunków w siedzibie Dyrekcyi lub Zastępstwa które policę wystawi, poddając się na wypadek sporu w myśl § 23 warunków orzecznictwu Sądu rzeczowo-właściwego w miejscu tejże siedziby, tudzież stwierdza, że podany wykaz zgodny jest z rzeczywistością we wszystkich szczegółach. — Podpisan.... zobowiązuje się poniżej opisane przedmioty ubezpieczać w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie nieprzerwanie przez .... lat po sobie następujących począwszy, od roku bieżącego t. j. od dnia .... 19.... do dnia .... 19.... i zobowiązuje się przypadające od tego ubezpieczenia zaliczki i wszelkie należytości uboczne, w policach każdorocznie wystawiać się mających oznaczone, zapłacić temuż Towarzystwu corocznie w terminach płatności statutem określonych, wobec czego zrzeka się wyraźnie prawa wcześniejszego wypowiedzenia tego ubezpieczenia na podstawie przepisu § 26 warunków ubezpieczeń od ognia z zupełnem jednak utrzymaniem praw przysługujących Towarzystwu w myśl §§ 23, 24 i 27 tychże warunków. — Podpisan.... oświadcza w końcu, że gdyby czas trwania określony w niniejszej umowie skutkiem sprzedaży, nieistnienia, lub zredukowania wartości ubezpieczonych przedmiotów nie został dotrzymany, wówczas obowiązuje się przyznany opust wieloletni zwrócić Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń za czas ubiegły. — Na rachunek należytości i za ubezpieczenie złożył podpisan.... Koron .... hal. ....

1	2	3	4	5		6	7a	7b	7c	8	9	10	11	12	13	14		
Liczba porządkowa	Ilość	Dokładna nazwa miary, ilości lub wagi (Jakie cetnary?) wiedeńskie, polskie lub metryczne	Przedmiot	Cena pojedynczych przedmiotów lub jednostek miary albo wagi		Wartość ogólna każdej pozycyi	Opis budynku, w którym przedmiot się znajduje			Czy budynek jest piętrowy, sklepiony, czy powała jest cegłą wyłożona? Czy komin jest cały murowany od paleniska nad dach wyprowadzony, czy też innej i jakiej konstrukcyi.	Oddalenie sposób budowy i przeznaczenie zabudowań sąsiednich	Czy i jaka ilość pojedynczych ruchomości zostaje niezabezpieczoną i w których miejscach? Uwaga: Nieubezpieczone przedmioty i inwentarze muszą być najdokładniej opisane	Czy prowadzi się księgi kupieckie lub regestra i kto je prowadzi?	Czy ilości w bocznych rubrykach wyrażone, mają być w całości bez zmiany na czas wyżej oznaczony zabezpieczone, lub czy zabezpieczenie w miarę przybytku albo ubytku ma być zmienne i w jaki sposób: W ostatnim wypadku należy ubytek lub przybytek uwidocznić wyraźnie w następnej rubryce	Oznaczenie peryodycznego ubytku lub przybytku wartości do zabezpieczenia podanych, a mianowicie ubezpiecza się na czas:	Do wypełnienia w Dyrekcyi		
							Przeznaczenie budynku, jego numer i nazwisko właściciela	Materyał								Taryfa	Zaliczka	
				Kor.	hal.	Korony (Mk)		zrębu	dachu								Kor.	hal.
1)			Ruchomości domowe jakoto: meble, lustra, dywany, zegary, ubrania, pościel, naczynie kuchenne, stara broń /kilka sztuk:/ i t. p. ogólnej wartości			313000									Od .... do .... Kor.			
															„ .... „ .... „			
															„ .... „ .... „			
															„ .... „ .... „			
2			Dwie chińskie makaty			3330									„ .... „ .... „			
3			3 kilimki			6640									„ .... „ .... „			
4	1		pianino			13330												
5	1		serwantka mahoniowa stara ze starożytnościami z bronzu i złota /: drobiazgi:/			13330									Czy powyższe ruchomości mają być tylko w budynkach w bocznych rubrykach oznaczonych, lub też i w innych miejscach zabezpieczone i w jakich?	1800.-		
6	1		Szafeczka florencka hebanowa i z kości słoniowej			133300									Jaka część tu wyszczególnionych przedmiotów przechowaną jest na strychu?			
7	1		biust marmurowy			6640									Pod czyim zarządem znajdują się ruchomości?			
			Obrazy.															
8	21		Oryginalne małe obrazy Grottgera			280000									Imię i nazwisko dzierżawcy?			
9	1		" mały obraz Kossaka			13330									Początek i koniec dzierżawy?			
10	1		" " Wyczółkowsk.			3330												
11	1		" " Matejki			20000												
			do przeniesienia =			806230												

(Column 13, printed sideways: Pytania dla ubezpieczeń wiejskich.)

.... *dnia* .... *go* .... *191*.... *roku* *Podpis zabezpieczającego* ....

(agencya)

(patrz §. 9. war. ubezp. od ognia).

Ogólne warunki ubezpieczeń od ognia.

§ 1. Przedmiotem ubezpieczenia może być wszelka rzecz ruchoma lub nieruchoma, która podlega zniszczeniu lub uszkodzeniu przez ogień.

§. 2. Od ubezpieczenia są wyłączone: *a)* fabryki i składy prochu strzelniczego, dynamitu, nitrogliceryny i innych materyj wybuchowych, *b)* gotowe pieniądze, wszelkiego rodzaju papiery wartościowe, pisma, dokumenta, księgi handlowe, marki stemplowe i pocztowe. Złoto i srebro w sztabach i wyrobach, kosztowności, klejnoty, zegarki, koronki, obrazy, dzieła sztuki, starożytności mogą być ubezpieczone tylko pod tym warunkiem, jeżeli we wniosku wyraźnie wyszczególnione zostały z podaniem wartości poszczególnych przedmiotów.

§ 3. Dyrekcya lub Zastępstwo upoważnione do wystawiania polic ma prawo bez podania powodów odmówić przyjęcia ubezpieczenia całkowicie lub co do poszczególnych przedmiotów, albo też przyjąć ubezpieczenie pod specyalnymi warunkami. O nieprzyjęciu podanego wniosku o ubezpieczenie należy zawiadomić ubezpieczającego listem poleconym w ciągu 24 godzin po nadejściu wniosku do jednego z wyżej wymienionych organów Towarzystwa. Jako dowód nieprzyjęcia służy pocztowe poświadczenie nadania listu, wysłanego pod właściwym adresem.

§ 4. Przy budynkach może ubezpieczenie obejmować: *a)* cały budynek (wartość budynku), *b)* poszczególne części budynku. Jeżeli nie są wyraźnie ubezpieczone poszczególne części składowe budynku, wtedy uważa się za ubezpieczony cały budynek, tj. wszystkie części tegoż z wyjątkiem murów fundamentowych i piwnicznych. Przy częściowem ubezpieczeniu będą te tylko części składowe budynku uważane za ubezpieczone, które wyraźnie i niewątpliwie do ubezpieczenia podane.

§ 5. Jeżeli ubezpieczenie obejmuje ogólnikowo pewien rodzaj (kategoryę) przedmiotów ruchomych, to rozciąga się ono na wszystkie rzeczy ruchome tego samego rodzaju bez względu na to, czy one już istniały przy rozpoczęciu ubezpieczenia, czy też później dopiero przybyły, o ile tylko nie były wyraźnie od ubezpieczenia wyłączone, lub o ile ubezpieczenie nie rozciąga się wyra[illegible] [illegible]ne tylko poszczególne przedmioty.

§ 6. Pod względem trwania ubezpieczenia mogą być **stałe** lub **czasowe**. Ubezpieczenia nieruchomości mogą być tylko stałe, zaś ubezpieczenia ruchomości mogą być stałe albo czasowe.

§ 7. Ubezpieczenie jest **stałe** (ciągłe), jeżeli ubezpieczający przystępuje do Towarzystwa na czas nieograniczony. Ubezpieczenie takie przedłuża się z roku na rok, dopóki nie zostanie wypowiedziane (§ 26). Członek ubezpieczający nieruchomości lub ruchomości sposobem stałym, jest stałym Członkiem Towarzystwa. Członkowie stali obowiązani są do uiszczania opłat na fundusz rezerwowy w myśl art. 51. statutu ogólnego.

§ 8. Ubezpieczenie jest **czasowe**, jeżeli rozciąga się tylko na pewien czas, który winien być we wniosku dokładnie określony. Najkrótszym terminem dla ubezpieczeń czasowych jest miesiąc. Członkowie ubezpieczający ruchomości swoje czasowo obowiązani są w myśl art. 51 rozdz. 3 Statutu ogólnego uiścić albo przy zawarciu ubezpieczenia i każdem późniejszem odnowieniu tegoż wpisowe w wysokości 5% od zaliczki, lub też przepisaną dla Członków stałych jednorazową należytość na fundusz rezerwowy. Ubezpieczenia czasowe ustają z upływem czasu trwania ubezpieczenia, oznaczonego w umowie o ubezpieczenie i odnawiane będą jedynie na wyraźne żądanie ubezpieczonego na czas przez niego podany. Statutowa odpowiedzialność (Art. 53 Statutu ogólnego) czasowo ubezpieczonych ustaje z upływem roku rachunkowego, w którym dane ubezpieczenie ekspirowało.

§ 9. Ubezpieczający składa lub przesyła bezpośrednio albo za pośrednictwem agencyi do Dyrekcyi lub Zastępstwa upoważnionego do wystawiania polic wniosek o ubezpieczenie, podpisany własnoręcznie przez niego samego lub jego upoważnionego zastępcę, wypełniony we wszystkich rubrykach na przepisanym do tego formularzu, i poddaje się tem samem wszelkim postanowieniom statutu ogólnego i warunków ubezpieczeń od ognia, stanowiących intengralną część tegoż. Zamieszczony przez osobę trzecią podpis wnioskodawcy, nie umiejącego pisać uważanym będzie tylko wówczas jako wystarczający, jeżeli wnioskodawca równocześnie złoży część należytości asekuracyjnej (§ 22). Ubezpieczający obowiązany jest wszystkie rubryki wniosku dokładnie i zgodnie z prawdą wypełnić, lub polecić ich wypełnienie pod własną odpowiedzialnością, oraz odpowiedzieć sumiennie na wszystkie zapytania postawione mu przez Towarzystwo, o ile one odnoszą się do faktów i okoliczności ściśle wskazanych, a potrzebnych do określenia i osądzenia przejąć się mającego niebezpieczeństwa, lub też do oznaczenia prawnego stosunku ubezpieczającego do ubezpieczyć się mających przedmiotów, albo do istniejącego ubezpieczenia tychże samych przedmiotów w innych instytucyach asekuracyjnych.

§ 10. Przedmiot ubezpieczony w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie częściowo lub całkowicie może być tylko za przyzwoleniem Dyrekcyi lub Zastępstwa upoważnionego do wystawiania polic ubezpieczonym równocześnie w innym zakładzie i to tylko co do nadwyżki wartości nieubezpieczonej w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie. Żądanie zezwolenia winno być wystosowane pisemnie i za rewersem do Dyrekcyi lub Zastępstwa Towarzystwa, które odnośny bieżący dokument ubezpieczenia wystawiło. Powyższe organa Towarzystwa powinny żądającemu tego przyzwolenia dać odpowiedź w przeciągu dni trzech. Jeżeli w tym przeciągu czasu odpowiedź wysłaną nie zostanie, czego dowodem będzie nadanie listu poleconego pod właściwym adresem, podający przez to samo nabywa prawa do ubezpieczenia się w innym zakładzie. Gdyby Tow. nie zezwoliło na ubezpieczenie nadwyżki wartości w innym zakładzie, wówczas przysługuje ubezpieczonemu każdego czasu prawo wystąpienia z grona Członków Tow. bez poprzedniego wypowiedzenia, jednakże za uiszczeniem zaliczki, przypadającej za czas ubiegły wraz z należytościami ubocznemi. Tow. natomiast zwróci Członkowi występującemu przypadającą na czas nieubiegły część z góry zapłaconej zaliczki.

§ 11. Ubezpieczenie rozpoczyna się od najbliższej 12 godziny południowej po nadejściu wniosku do Dyrekcyi lub Zastępstwa upoważnionego do wystawiania polic, o ile we wniosku późniejszego terminu nie oznaczono, lub przyjęcia ubezpieczenia z powodu niedokładnego wypełnienia wniosku nie odroczono (§ 12) albo wreszcie przyjęcia ubezpieczenia nie odmówiono (§ 3), w każdym razie jednak dopiero wówczas, jeżeli zaliczkę wraz z należytościami ubocznemi, a w wypadku przewidzianym (22, ust. 3) część zaliczki zapłacono.

§ 12. Jeżeli wniosek nadesłany jest niedokładny, może Dyrekcya lub Zastępstwo, upoważnione do wystawiania polic, przyjęcie ubezpieczenia całkowicie lub, częściowo odroczyć aż do chwili nadejścia uzupełnienia, względnie, sprostowania wniosku. Żądanie uzupełnienia lub sprostowania winno być wysłane w sposób § 3 określony do ubezpieczonego, oraz odnośnej agencyi w ciągu 24 godzin od chwili nadejścia wniosku do biur Towarzystwa. Ubezpieczenie wchodzi w życie dopiero o godzinie 12 w południe po nadejściu uzupełnienia lub sprostowania.

§ 13. Ubezpieczający oznacza sam sumę ubezpieczenia, która nie powinna przenosić rzeczywistej wartości mających się ubezpieczyć przedmiotów w chwili zawarcia umowy o ubezpieczenie. Suma ubezpieczona stanowi tylko podstawę do wymiaru należytości za ubezpieczenie i przedstawia jedynie ostateczną granicę wynagrodzenia w razie szkody, do obliczenia którego to wynagrodzenia służy zawsze wartość rzeczywista, jaką miał ubezpieczony przedmiot w chwili szkody.

§ 14. Towarzystwo ma w każdej chwili prawo podane we wniosku szczegóły w sposób, jaki za właściwy uzna, sprawdzić, a gdyby się okazało, że podane szczegóły nie są zgodne z istotnym stanem rzeczy, odnośne szczegóły w porozumieniu z podającym wniosek względnie ubezpieczonym sprostować. Gdyby porozumienie do skutku nie przyszło, może Towarzystwo odmówić przyjęcia ubezpieczenia, lub rozwiązać istniejące już ubezpieczenie za 14 dniowem wypowiedzeniem i zwrotem zaliczki, przypadającej za czas nieubiegły.

§ 15. Jeżeli wierzyciel hipoteczny zobowiązał swego dłużnika, aby budynki stanowiące jego hipotekę, w Towarzystwie wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie czasowo, lub aż do zupełnego spłacenia długu ubezpieczał, oraz sumy ubezpieczonej bez jego zezwolenia nie zniżał, dozwolonem jest zawinkulowanie ubezpieczenia na rzecz i żądanie wierzyciela. Zawinkulowanie ma ten skutek, że Towarzystwo przed upływem czasu zastrzeżonego przez wierzyciela, lub, gdy takiego czasu nie zastrzeżono, przed zupełnem spłaceniem długu bez zezwolenia wierzyciela ani wypowiedzenia, ani też zniżenia sumy ubezpieczonej przyjąć, a przed zapewnieniem odbudowy zgorzałego budynku odszkodowania dłużnikowi wypłacić nie może, wierzyciela hipotecznego zaś o każdej zaszłej szkodzie jak najrychlej zawiadomić jest obowiązanem. Jeżeli wierzyciel hipoteczny poręcza regularną zapłatę należytości asekuracyjnej, przysłuża mu nadto prawo do wynagrodzenia nawet w tym wypadku, gdy ubezpieczony dłużnik sam należytości za ubezpieczenie w terminie nie zapłacił, lub gdyby w myśl niniejszych warunków ubezpieczeń z innych powodów prawo do wynagrodzenia utracił. W tym ostatnim wypadku obowiązanym jest wierzyciel cedować Towarzystwu prawa swoje do dłużnika w granicach swej hipotecznej wierzytelności. Ubezpieczenia budynków, będących własnością osób pozostających pod opieką lub kuratelą, oraz budynków, obciążonych wierzytelnościami takich osób, winkulowane będą na żądanie Sądu nadopiekuńczego lub nadkuratelarnego w ten sposób, że wynagrodzenie wypłaconem będzie ubezpieczonemu tylko w porozumieniu z Sądem nadopiekuńczym lub nadkuratelarnym, oraz że wszelka przerwa w ubezpieczeniu lub opłacie zaliczki, jak również zniżenie wartości ubezpieczonej niezwłocznie do wiadomości odnośnego Sądu nadopiekuńczego lub nadkuratelarnego podane zostaną.

§. 16. O zobowiązaniach Towarzystwa z kontraktu ubezpieczenia decyduje jedynie treść poświadczenia ubezpieczenia (policy). Przez przyjęcie poświadczenia ubezpieczenia oświadcza ubezpieczający swą zgodę z tegoż treścią. W wypadku przewidzianym ustępem 3 § 32. polica złożona być winna w tej agencyi, za której pośrednictwem ubezpieczenie zawarto lub odnowiono. Wszelka częściowa opłata na rachunek należytości asekuracyjnej po nadejściu policy do agencyi, za pośrednictwem której ubezpieczenie zawarto lub odnowiono, uważaną będzie jako przyjęcie treści policy. Niezgodnie z tą treścią lub uzupełniające ją oświadczenia obowiązują Towarzystwo tylko w takim razie, jeżeli złożone zostaną pisemnie i jeżeli przyjęte będą pisemnie przez Dyrekcyę lub Zastępstwo, które policę wystawiło. Poświadczenie odnowienia ubezpieczenia (kwit prolongacyjny, polica prolongacyjna) ma taką samą moc obowiązującą jak pierwotna polica.

§ 17. Ubezpieczonemu wolno w każdym czasie podwyższyć sumę ubezpieczoną w granicach wartości rzeczywistej (wartości istniejącej w chwili podwyższenia) przedmiotów ubezpieczonych. Podwyższenia takie traktowane będą co do ubezpieczyć się mającej nadwyżki jako nowe ubezpieczenia i wchodzą w życie po dopełnieniu warunków § 11.

§ 18. Ubezpieczony obowiązany jest donieść Zastępstwu Towarzystwa, które odnośną policę wystawiło, o każdej zmianie, która niebezpieczeństwo ognia zwiększa. Do doniesienia takiego obowiązany jest on również, jeżeli przedmioty ubezpieczone przeniesione zostay całkowicie lub częściowo z pomieszczenia, w którem były ubezpieczone, do miejsca, na któubezpieczenie pierwotne się nie rozciągało. Doniesienie dokonane być winno najpóźniej w przeciągu dni 30 od chwili w której zmiana nastąpiła, względnie do wiadomości ubezpieczonego doszła. W razie niedopełnienia powyższego obowiązku ma Towarzystwo prawo odmówić wynagrodzenia szkody (§ 38 p. 5). Dyrekcya lub Zastępstwo Towarzystwa, które policę wystawiło, ma prawo w wypadku, przewidzianym w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, albo ubezpieczenie znieść za 14 dniowem wypowiedzeniem i zwrotem zaliczki za czas nieubiegły albo też utrzymać je nadal pod dotychczasowemi lub zmienionemi warunkami. Odnośne oświadczenie Towarzystwa wysłane być winno ubezpieczonemu w przeciągu dni trzech od chwili nadejścia doniesienia, w przeciwnym razie ubezpieczenie pozostaje w mocy obowiązującej na dotychczasowych warunkach. Jako dowód wysłania tego poświaczenia służy poświadczenie pocztowe nadania listu, wysłanego pod właściwym adresem.

§ 19. W razie zmiany własności aktem między żyjącymi, oraz przy wydzierżawieniu ubezpieczonych przedmiotów winien pierwotnie ubezpieczony zawiadomić o tem Towarzystwo pisemnie w ciągu 14 dni. Towarzystwu przysługuje w ciągu dalszych 14 dni prawo rozwiązania ubezpieczenia za 14-dniowem wypowiedzeniem i zwrotem zaliczki, przypadającej za czas nieubiegły. O ile Towarzystwo nie skorzysta z prawa tego, ubezpieczenie uważane będzie jako dalejnieprzerwanie trwające, jeżeli nowy posiadacz pisemnie zawiadomi Towarzystwo, że obejmuje ubezpieczenie zawarte przez swego poprzednika. Jeżeli nowy posiadacz nie dopełni tego waruku w ciągu 30 dni, ubezpieczenie pozostaje w zawieszeniu od chwili upływu tego terminu aż do nadejścia powyższego zawiadomienia.

§ 20 W razie otwarcia konkursu do majątku ubezpieczonego obowiązanym jest zarządca masy konkursowej w ciągu 14 dni od ogłoszenia edyktu konkursowego zawiadomić o tem Dyrekcyą lub zastępstwo, upoważnione do wystawiania polic, z oświadczeniem, że masa konkursowa uznaje istniejące ubezpieczenie i że ewentualne zaległości ubezpieczonego w zupełności zapłaci. Gdyby zarządca masy powyższego obowiązku nie wykonał, może Towarzystwo uważać ubezpieczenie za rozwiązane. Towarzystwu służy jednak prawo ściągnięcia ewentualnych zaległości w drodze skargi przeciw masie konkursowej.

§ 21. Ubezpieczony obowiązany jest złożyć należytość za ubezpieczenie, t. j. zaliczkę wraz z przepisaną art. 51 statutu ogólnego opłatą na fundusz rezerwowy, względnie wpisowem, opłatą manipulacyjną, oraz z wszelkiemi innemi należytościami ubocznemi do rąk agenta, za pośrednictwem którego zawarł umowę o ubezpieczenie, albo jeżeli Towarzystwo tego wyraźnie żąda, do rąk Dyrekcyi lub Zastępstwa, upoważnionego do wystawiania polic, w miejscu siedziby Dyrekcyi lub Zastępstwa, które wydało odnośną policę.

§ 22. Wszelkie należytości za ubezpieczenie płatne są w terminie rozpoczęcia ubezpieczenia (§ 11), a przy ubezpieczeniach kilkoletnich z roczną opłatą w terminach rozpoczęcia nowego roku ubezpieczenia. Opłaty na funudsz rezerwowy i wpisowe, należytości manipulacyjne i wszelkie inne należytości uboczne, oraz część zaliczki należna przynajmniej za 3 miesiące ubezpieczenia muszą być uiszczone bezwarunkowo w terminie płatności. Reszta zaliczki

zapłacona być może w ciągu trzech miesięcy od terminu płatności. Towarzystwo nie jest obowiązane wzywać lub upominać o zapłatę zaliczki lub jej części, albo należytości ubocznych, a chociażby się nawet wezwania lub przypomnienia takie zdarzały i udowodnione zostały, to pomimo tego nie mogą one służyć za uzasadnienie jakiegokolwiek w tej mierze obowiązku Towarzystwa lub jego organów.

§ 23 Jeżeli należytość za ubezpieczenie nie została uiszczona ani w terminie płatności, ani też w terminie przedłużonym (22 ust 3), przysługuje Towarzystwu prawo albo ubezpieczenie rozwiązać (stornować), lub też ściągnąć całą należytość w drodze sądowej w ciągu dwóch miesięcy od terminu zapadłości, względnie od upływu terminu przedłużonego. Należytość za ubezpieczenie jest zaskarżalną przed sądem rzeczowo-właściwym, w którego okręgu znajduje się siedziba Zastępstwa, które policę wystawiło. Od dnia wniesienia skargi ponosi Towarzystwo statutową odpowiedzialność za odnośne ubezpieczenie.

§ 24. Przy stornowaniu polic z powodu niewykupna Towarzystwo nie jest związane żadnym terminem, ani też nie ma obowiązku zawiadamiać ubezpieczonego o dokonanem stornie. Jako dowód rozwiązania ubezpieczenia (storna) oraz daty jego służą akta Towarzystwa.

§ 25 Stałym Członkom którzy dłużej niż trzy lata bez przerwy do Towarzystwa należą i uiścili wszelkie należytości za rok ubiegły, przysługuje trzechmiesięczna zwłoka do zapłaty, licząc od chwili odnowienia odnośnego ubezpieczenia, w którym to czasie ubezpieczenie nie może być stornowane z powodu niewykupna ani też zaskarżone

§ 26. Każdy stały Członek (§ 7) ma prawo ubezpieczenie swoje najpóźniej na miesiąc przed upływem oznaczonego w umowie czasu trwania ubezpieczenia wypowiedzieć pisemnie listem poleconym, wystosowanym do Zastępstwa Towarzystwa, które odnośną policę wystawiło, o ile nie zachodzi przeszkoda z powodu winkulacyi ubezpieczenia (§ 15) Wynikające z umowy o ubezpieczenie prawa i obowiązki takiego występującego Członka gasną jednak dopiero z końcem bieżącego roku ubezpieczenia.

§ 27. Towarzystwo ma prawo każde ubezpieczenie (stałe lub czasowe), o ile ono według postanowień niniejszych warunków wcześniej już nie gaśnie, każdego czasu za jednomiesięcznem wypowiedzeniem rozwiązać, o ile przyjęte przez Towarzystwo wobec osób trzecich zobowiązania nie stoją temu na przeszkodzie (§ 15). Towarzystwo ma również prawo ubezpieczenie niezwłocznie rozwiązać bez poprzedniego wypowiedzenia, jeżeli zajdą takie okoliczności, które na wypadek pogorzeli spowodowałyby w myśl § 37 utratę prawa do wynagrodzenia. W obydwu wypadkach należy się Towarzystwu zaliczka wraz ze wszystkiemi ubocznemi należytościami za czas ubiegły, w ciągu którego ubezpieczenie obowiązywało Przypadająca zaś na czas nieubiegły część z uiszczonej zaliczki winna być ubezpieczającemu zwróconą.

§ 28 Z chwilą zgaśnięcia umowy, czy to wskutek wypowiedzenia, czy też rozwiązania, ustają statutowe prawa i obowiązki dotychczasowego ubezpieczonego; Towarzystwu przysługuje jednak prawo ściągnięcia przypadających mu w myśl statutu należytości.

§ 29. Towarzystwo wynagradza Członkom swoim (ubezpieczonym) szkody zrządzone przez pożar bez względu na to, czy tenże powstał wskutek przypadku, uderzenia pioruna, eksplozyi gazu świetlanego, wskutek nieostrożności lub z winy osoby trzeciej, oraz bez względu, czy szkoda powstała bezpośrednio od ognia, czy od zawalenia się sąsiedniego budynku pożarem objętego, lub też od działania narzędzi użytych do gaszenia i ratowania. Również wynagradza Towarzystwo szkody powstałe wskutek uderzenia pioruna bez wzniecenia pożaru, jak również wskutek rozebrania, zburzenia lub zrobienia wyłomu dla powstrzymania płomieni Wszelkie inne szkody w ubezpieczonych przedmiotach, powyżej wyraźnie nie wymienione, jak eksplozyę aparatów parowych w przedsiębiorstwach przemysłowych, eksplozyę pyłu mącznego w młynach i t. p. wynagradza Towarzystwo tylko w takim razie, jeżeli ubezpieczenie zostało wyraźnie na takie szkody rozszerzone i jeżeli wymieniona za to dodatkowa opłata uiszczoną została

§ 30. Towarzystwo nie jest obowiązanem do wynagradzania szkód ogniowych, zrządzonych przez wojny, rozruchy, trzęsienie ziemi, wreszcie zarządzenia Władz rządowych, mające inne cele jak ograniczenie ognia.

§ 31. W razie zaszłej pogorzeli obowiązanym jest ubezpieczony: 1) przedmioty ubezpieczone o ile to w mocy jego leży, ratować i starać się o bezpieczne ich przechowanie oraz chronić je przed dalszą stratą lub zniszczeniem. Udowodnione a słuszne wydatki, połączone z wykonaniem powyższego obowiązku zwraca Towarzystwo ubezpieczonemu; przyznany wszakże za te wydatki zwrot łącznie z ewentualnem wynagrodzeniem szkody nie może być wyższym od ubezpieczonej wartości uratowanych przedmiotów. Jeżeli przedmioty nie były ubezpieczone w pełnej wartości, lub też ratowano także przedmioty w Towarzystwie nieubezpieczone, będą koszta ratunku wynagradzane tylko w stosunku do wartości wszystkich zagrożonych pożarem przedmiotów. 2) Najpóźniej do 3 dni po ugaszeniu pożaru względnie po otrzymaniu wiadomości o pożarze obowiązanym jest ubezpieczony zawiadomić listem poleconym o zaszłym wypadku Dyrekcyę lub Zastępstwo, które policę wystawiło, wymieniając dzień, godzinę i powód wybuchu pożaru, okoliczności towarzyszące pożarowi, przedmioty zniszczone, uszkodzone i uratowane, oraz w miarę możności przybliżoną kwotę poniesionej szkody. Nieumiejący pisać obowiązani są w powyższym terminie w obecności dwóch świadków zawiadomić ustnie odnośnego agenta Jeżeli pożarem dotknięte zostały ruchome przedmioty, winien poszkodowany w przeciągu dalszych pięciu dni podać Dyrekcyi lub Zastępstwu, które policę wystawiło, na żądanie dokładny spis przedmiotów ubezpieczonych i nieubezpieczonych, zniszczonych i uratowanych, które w chwili pożaru znajdowały się na miejscu pogorzeli. 3) Zostawić pogorzelisko w takim stanie, w jakim znajdowało się w chwili ugaszenia ognia i zaprzestania ratunku, nic nie uprzątając i z miejsca nie usuwając. W razach, gdyby natychmiastowe uprzątnięcie pogorzeliska było w myśl ustępu 1) wskazane, wolno poszkodowanemu to uczynić, winien jednak o tem zawiadomić najbliższego Męża zaufania, gdyby zaś tenże uprzątnięciu się sprzeciwił, winien ubezpieczony do tego zakazu się zastosować. 4) Zawiadomić o pożarze w terminie 6 dni Władzę miejscową z żądaniem dochodzenia przyczyny pożaru. 5) Przy oszacowaniu szkody wszelkich od niego żądanych wyjaśnień zgodnie z prawdą udzielić i wyjaśnienia te wszelkimi rozporządzalnymi środkami jak: przedłożeniem ksiąg handlowych, rejestrów, zapisków, rachunków i alegatów oraz przesłuchaniem świadków udowodnić Ubezpieczający własność cudzą obowiązany jest udowodnić swój interes prawny w ubezpieczeniu.

§ 32. Po otrzymaniu doniesienia o pogorzeli Dyrekcya lub Zastępstwo, upoważnione do wystawiania polic, zarządza w najkrótszym czasie najpóźniej jednak w ciągu 4 tygodni oszacowanie szkody, delegując do tej czynności Męża zaufania lub likwidatora Towarzystwa. O terminie likwidacyi szkody należy w porę zawiadomić ubezpieczonego.

§ 33. Delegowany likwidator obowiązany jest zawiadomić o terminie likwidacyi Męża zaufania lub w razie nieobecności tegoż dwóch Członków Towarzystwa. Mąż zaufania ma prawo uczestniczyć w czynności likwidacyjnej i objąć jej przewodnictwo. W razie potrzeby przysługuje tak delegowanemu likwidatorowi jakoteż i ubezpieczonemu prawo wezwania znawców.

§ 34. Jeżeli ubezpieczony nie może być obecny przy oszacowaniu szkody, powinien Dyrekcyi przed likwidacyą wskazać swego upoważnionego zastępcę. Gdyby jednak z jakichkolwiekbądź powodów w szczególności z powodu choroby, śmierci, nieobecności, zaniedbania itp. nie zamianował swego zastępcy, wolno likwidatorowi Tow. odroczyć termin oszacowania szkody do dni czternastu, albo przeprowadzić oszacowanie szkody w obecności dwóch Członków Tow. W tym jednak wypadku musi być obecny przy likwidacyi szkody Mąż zaufania.

§ 35. Ubezpieczenie nie może być nigdy dla ubezpieczonego przedmiotem zysku; celem jego jest jedynie zwrot szkody na ubezpieczonych przedmiotach według rzeczywistej ich wartości w chwili szkody i to bez uwzględnienia utraconego zysku. W celu ustalenia tej wartości potrąca się ubytki wartości powstałe przed szkodą przez działanie czasu, zużycie, zmianę mody, zmianę systemu, zaprzestanie ruchu i inne przyczyny. Ubezpieczenie samo przez się nie daje jeszcze dowodu ani nie uzasadnia prawnego domniemania istnienia i wartości ubezpieczonych przedmiotów w czasie szkody. Suma ubezpieczona, bez względu na to, czy polega na poprzedniem oszacowaniu, umówionem z Towarzystwem czy nie, określa jedynie granicę wysokości odszkodowania i to poszczególnie dla każdej pozycyi wymienionej w dokumencie ubezpieczenia.

§ 36. Jeżeli wartość ubezpieczonych przedmiotów w czasie szkody jest mniejsza niż suma, na którą zostały ubezpieczone, oblicza się wynagrodzenie według rzeczywistej mniejszej wartości. Jeżeli wartość ubezpieczonych przedmiotów w czasie szkody jest większą niż suma, na którą zostały ubezpieczone wynagradza się szkodę wedle sumy ubezpieczenia, jeżeli szkoda jest całkowitą; jeżeli zaś jest częściową, w stosunku tej większej wartości do sumy ubezpieczenia. Jeżeli tylko jakaś z góry oznaczona część wartości podanej do ubezpieczenia została przez Towarzystwo ubezpieczoną, wtedy też tylko taka sama część będzie wynagrodzoną. Jeżeli ubezpieczone przedmioty jeszcze gdzieindziej za zgodą Towarzystwa są ubezpieczone, wówczas oblicza się wynagrodzenie wedle stosunku wszystkich kwot, na które przedmioty te są ubezpieczone, do sumy ubezpieczonej przez Tow. W razie uszkodzenia częściowego stanowią granicę odszkodowania koszta doprowadzenia do poprzedniego stanu uszkodzonych przedmiotów z uwzględnieniem poprzednich przepisów niniejszego paragrafu. Ubezpieczony nie może nigdy wymagać by Tow. za zwrotem sumy ubezpieczonej objęło uszkodzone przedmioty.

§ 37. Ubezpieczony traci wszelkie prawo do wynagrodzenia, jeżeli szkoda wyniknęła z podpalenia, dokonanego rozmyślnie przez niego samego lub trzecią osobę z jego polecenia, albo jeżeli ubezpieczony rozmyślnie do podłożenia ognia dopuścił. Towarzystwo w takim razie nietylko żadnego wynagrodzenia nie wypłaci, lecz owszem ma prawo poszukiwania na winnym wszelkich szkód, poniesionych wskutek podpalenia.

§ 38. Towarzystwo ma prawo odmówić wynagrodzenia: 1) jeżeli na ubezpieczonym ciąży w myśl ustawy karnej lub cywilnej wina co do powstania lub rozszerzenia się ognia bądź z powodu złego zamiaru, bądź też oczywistej nieostrożności (rażącego niedbalstwa), lub jeżeli ubezpieczony nie dopełnił specyalnych warunków, ustanowionych w policy celem zapobieżenia szkodzie lub ograniczenia jej; 2) jeżeli ubezpieczony powstanie ognia starał się zataić i tym sposobem przeszkodził ratunkowi lub go opóźnił, albo jeżeli, — będąc na miejscu pożaru, — możliwego ratunku przedmiotu ubezpieczonego rozmyślnie zaniedbał, albo ratowaniu przeszkadzał; 3) jeżeli ubezpieczony lub jego zastępca podał we wniosku fałszywe szczegóły, które wywarły ważny wpływ na przyjęcie ubezpieczenia wogóle, albo też jeżeli faktów i okoliczności potrzebnych do ocenienia przejąć się mającego niebezpieczeństwa nie podał (§ 9), albo podał je niezgodnie z prawdą; chyba, że ubezpieczony udowodni, że on lub jego zastępca nie wiedział o nieprawdziwości lub niedokładności podanego szczegółu, oraz że szkoda ani nie powstała, ani nie zwiększyła się wskutek okoliczności, którą mylnie lub niedokładnie podano; 4) jeżeli ubezpieczony lub jego zastępca przy przystąpieniu do Towarzystwa zamilczał o istniejącem już ubezpieczeniu w innym Zakładzie przeciw temu samemu niebezpieczeństwu, albo też bez zasiągnięcia zezwolenia Towarzystwa ubezpieczone już w temże przedmioty całkowicie lub częściowo w innym zakładzie ubezpieczył; 5) jeżeli w czasie trwania ubezpieczenia: *a)* wewnątrz lub zewnątrz ubezpieczonych budynków, albo też w budynkach, zawierających ubezpieczone przedmioty ruchome, zaszły zmiany, wskutek których wzmogło się niebezpieczeństwo ognia; *b)* jeżeli w budynkach ubezpieczonych lub w ich najbliższem sąsiedztwie powstało przedsiębiorstwo, zwiększające niebezpieczeństwo ognia, albo też nagromadzono przedmioty, niebezpieczeństwo zwiększające; *c)* jeżeli ubezpieczone przedmioty całkowicie lub też częściowo usunięte zostały z miejsc, w których ubezpieczone były bez zawiadomienia o tem Towarzystwa i bez przyjęcia tej zmiany przez Towarzystwo, o ile ubezpieczony nie zdoła udowodnić, że przed szkodą przywrócono dawny stan, lub, że szkoda nie została spowodowaną ani zwiększoną przez zmianę, o której nie doniosł, jeżeli zwiększenie niebezpieczeństwa w wypadkach pod *a)* i *b)* zaszło niezawiśle od woli ubezpieczonego; 6) jeżeli z chwilą zmiany właściciela lub w razie konkursu nie zawiadomiono o tem Towarzystwa w należytym terminie w myśl §§ 19 i 20; 7) jeżeli ubezpieczony przy oszacowaniu szkody odmawia wypełnienia zobowiązań określonych w § 31, albo w swem obliczeniu szkody podaje takie przedmioty za spalone lub zaginione, których w czasie pożaru na miejscu pogorzeli nie było, jeżeli zataja lub ukrywa uratowane lub nieuszkodzone, a należące do ubezpieczenia przedmioty, lub też niedopałki, lub jeżeli w ogóle przy obliczaniu szkody stara się Towarzystwo przez niezgodne z prawdą twierdzenie albo rozmyślne zamilczenie w błąd wprowadzić; 8) jeżeli ubezpieczony nie doniósł Towarzystwu o szkodzie w terminie § 31 warunków ubezpieczeń zakreślonym; 9) jeżeli w chwili szkody ani należna zaliczka wraz z należytościami ubocznemi ani też częściowa uplata na rachunek tejże nie były uiszczone, ani też Towarzystwo nie wniosło skargi o zapłatę należytości asekuracyjnej (§§ 23 i 25), lub jeżeli w chwili szkody odnośna polica była już stornowana (§§ 23, 24 i 25); 10) jeżeli ubezpieczony po zaszłej pogorzeli poczynił zmiany w uszkodzonym budynku wbrew przepisom § 31 warunków ubezpieczeń; jeżeli ubezpieczony przyznanego mu wynagrodzenia nie podniósł w przeciągu trzech lat od chwili uwiadomienia go o asygnacie

§ 39. Czynność oszacowania szkody odbywa się protokolarnie.

§ 40. Akt likwidacyi winien być ubezpieczonemu odczytany i jeżeli tenże z obliczeniem szkody się zgadza, przez niego podpisany. Jeżeli zaś ubezpieczony z obliczeniem szkody się nie zgadza, winien zarzuty swoje z dokładnem określeniem powodów, dla których aktu podpisać nie chce, podać do protokołu likwidacyjnego.

§ 41. Do podpisania aktu i odebrania przyznanego wynagrodzenia przez zastępcę poszkodowanego potrzebne jest pełnomocnictwo.

§ 42. Po dokonanej likwidacyi szkody (§ 40) akta należy niezwłocznie przesłać Dyrekcyi Towarzystwa. Dyrekcya orzeka o przyznaniu lub odmowie wynagrodzenia w ciągu 14 dni po otrzymaniu aktów szkody. Jeżeli zachodzą ważne powody, może Dyrekcya zarządzić sprawdzenie likwidacyi, nie później jednak jak w 14 dni po odebraniu aktów.

§ 43. Jeżeli poszkodowany nie zgadza się na przyznane mu przez Dyrekcyę wynagrodzenie, winien o tem zawiadomić Dyrekcyę najpóźniej do dni 30 po otrzymaniu uwiadomienia o orzeczeniu Dyrekcyi. Niezawiadomienie Dyrekcyi w tym terminie uważane będzie za dowód zgodzenia się z postanowieniem Dyrekcyi.

§ 44. Najpóźniej w 14 dni po przyznaniu wynagrodzenia przez Dyrekcyę wypłaci Towarzystwo poszkodowanemu wynagrodzenie. W razie wyroku Sądu polubownego liczy się termin ten od dnia ogłoszenia wyroku. Wolno wszakże Towarzystwu potrącić z wynagrodzenia wszelkie należne od ubezpieczonego opłaty za ubezpieczenia ogniowe oraz wszelkie należytości z przyjętych na pokrycie tych opłat weksli lub skryptów dłużnych, chociażby termin zapłaty tych należytości jeszcze nie nadszedł. Przy wynagrodzeniach, przewyższających sumę 40 koron, nie wypłaca się kwot, nie dochodzących do jednej korony. Przyznane wynagrodzenie wypłacone będzie w kasie Dyrekcyi względnie Zastępstwa, upoważnionego do wystawiania polic, które odnośną policę wystawiło, za kwitem, w którym ubezpieczony oświadczy, iż na przyznane wynagrodzenie się zgadza. Na żądanie jednak poszkodowanego wynagrodzenie przesłane być może pocztą do wskazanego miejsca na jego koszt i niebezpieczeństwo za poprzedniem nadesłaniem odpowiedniego kwitu. Jeżeli jednak prawo poszkodowanego do wynagrodzenia podlega wątpliwości, albo jeżeli zachodzi podejrzenie czynności karygodnej, może Dyrekcya wstrzymać wypłatę aż do usunięcia wątpliwości lub sądowego rozstrzygnięcia sprawy, lub też złożyć przypadające wynagrodzenie do depozytu sądowego na rzecz uprawnionego właściciela W razie winkulacyi ubezpieczenia mają zastosowanie postanowienia § 15

§ 45. Wynagrodzenia przyznane za zgorzałe budynki winny być użyte w ogólności na odbudowę, względnie doprowadzenie uszkodzonego budynku do stanu pierwotnego Prawa jednak jakie ma poszkodowany, albo hipoteczny wierzyciel do należącego się od Towarzystwa wynagrodzenia, pozostają w mocy nawet w razie, gdyby ze względów publicznych lub z innych powodów odbudowanie nastąpić nie mogło. W wypadkach, w których odbudowa nie ma miejsca lub dowód niemożliwości uskutecznienia odbudowy w myśl poprzedniego ustępu niniejszego paragrafu nie zostanie wobec Tow. przeprowadzony w sposób wiarogodny, przysługuje Tow. prawo wypłacenia w terminie § 44 wskazanym, jedynie 80% przyznanego wynagrodzenia. Pozostałe 20% wraz z $3\frac{1}{2}$% odsetkami, licząc od dnia, w którym upływa wyż wspomniany termin, obowiązanem jest Tow. wypłacić uprawnionemu odbiorcy dopiero po dostarczeniu wiarygodnego dowodu, że odbudowa została podjęta, lub że uskutecznienie jej nie jest możliwem.

§ 46. Przez zapłacenie odszkodowania przechodzą wszelkie prawa ubezpieczonego do osób trzecich o wynagrodzenie szkody za ubezpieczone przedmioty same przez się na Towarzystwo do wysokości uiszczonego przezeń odszkodowania, a ubezpieczony jest obowiązanym na żądanie i na koszt Towarzystwa odstąpić mu odpowiednim dokumentem swe prawa, a na wypadek sporu, w dochodzeniu tych praw, dać Towarzystwu zastępstwo. Za niedopełnienie tych obowiązków jest ubezpieczony wobec Towarzystwa odpowiedzialnym.

§ 47. Towarzystwo ma prawo po zaszłej pogorzeli, chociażby za nią odszkodowania nie przyznano, rozwiązać ubezpieczenie za 14-dniowem wypowiedzeniem i zwrotem zaliczki, przypadającej za czas nieubiegły, jest ono jednakże obowiązane zawiadomić o tem pisemnie ubezpieczonego najpóźniej przy wypłacie wynagrodzenia, lub jeżeli tegoż nie przyznano, w ciągu 14 dni po zaszłej szkodzie. Jeżeli Towarzystwo nie rozwiązało umowy o ubezpieczenie, to ubezpieczenie zostaje nadal w swej mocy, suma ubezpieczona zmniejsza się jednak o kwotę przyznanego wynagrodzenia. Jeżeli ubezpieczenie zawarto na lat kilka, a zaliczka zapłaconą została z góry za cały czas trwania ubezpieczenia, to stosunkowa część zaliczki, odnosząca się do przedmiotów uszkodzonych lub zniszczonych, a przypadająca za czas nieubiegły, począwszy od pierwszego roku ubezpieczenia, następującego po wydarzonej pogorzeli będzie ubezpieczonemu zwróconą względnie na rachunek dalszego ubezpieczenia zaliczoną. Przy ubezpieczeniach jednorocznych lub krótszych zwrot zaliczki nie może mieć miejsca

§ 48. Wszelkie spory o wysokość przyznać się mającego wynagrodzenia rozstrzyga Sąd polubowny z wykluczeniem zwykłej drogi sądowej. Wszelkie inne spory natomiast podlegają sądom zwyczajnym w miejscu siedziby tego Zastępstwa, które policę wystawiło.

§ 49. Odwołując się do Sądu polubownego, obowiązaną jest zarówno Dyrekcya jak i poszkodowany wskazać w przeciągu trzydziestu dni od chwili oszacowania względnie rewizyi szkody stronie przeciwnej swego arbitra, oraz wykazać, iż tenże wybór na sędziego polubownego przyjął. Po otrzymaniu tego oznajmienia jest pozwany obowiązany w ciągu dni trzydziestu wskazać stronie pozywającej swego arbitra oraz wykazać, że tenże wybór przyjął Jeżeli pozwany zaniedbał tego uczynić wtedy pozywający ma prawo zamianowania także drugiego arbitra. Obaj sędziowie wybierają superarbitra. Jeżeli co do osoby jego zgodzić się nie mogą, wtedy mianuje superarbitra albo Komitet Towarzystwa rolniczego w Krakowie, lub Komitet c. k Galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego we Lwowie, w miarę tego, czy Członek stał w stosunku z Dyrekcyą w Krakowie, lub jednem z Zastępstw upoważnionych do wystawiania polic w zachodniej części Galicyi w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, albo też z jednem z tych Zastępstw w Galicyi wschodniej i Bukowinie w okręgu Sądu apelacyjnego we Lwowie. Jeżeli natomiast członek, z którym spór się ma toczyć, stał w stosunku z Zastępstwem Tow. znajdującem się poza Galicyą i Bukowiną, to superarbitra mianuje c. k. Sąd handlowy, w którego obrębie przedmiot sporny leży. Po upływie dni trzydziestu od chwili oszacowania, względnie rewizyi szkody, tracą obie strony prawo odwołania się do Sądu polubownego.

§ 50 Superarbiter wyznacza termin do rozprawy ustnej, zapraszając obie strony sporne listami poleconymi i oznaczając miejsce, dzień i godzinę odbyć się mającej rozprawy Sądu polubownego. Jeżeli którakolwiek strona nie jawi się do rozprawy przed sądem polubownym wtedy odbywa się rozprawa wyłącznie ze stroną drugą ze skutkiem ważnym.

§ 51. Sąd polubowny rozstrzyga większością głosów, a przy rozpoznaniu sprawy i wydaniu wyroku związany jest statutem i warunkami ubezpieczeń Towarzystwa. Przy postępowaniu polubownem i wydaniu wyroku mają zastósowanie postanowienia ustawy z dnia 1 sierpnia 1895 Dz. u. p. Nr. 113, (cywilna procedura sądowa) o ile takowe zawierają przepisy, które bezwarunkowo przestrzegane być muszą (§§ 586, 592 i 595).

§ 52. Wyrok Sądu polubownego ma dla obydwóch stron znaczenie prawomocnego wyroku sądowego, przeciw któremu nie ma dalszej apelacyi. Sędziowie polubowni obowiązani są na żądanie jednej ze stron wystawić pisemne potwierdzenie, że wyrok Sądu polubownego stał się prawomocny i wykonalny.

§ 53. Sąd polubowny orzeka, która strona ponosi koszta sądu, względnie w jakim stosunku one mają być rozłożone; przyczem przyjmuje się jako zasadę, że strona przegrywająca ponosi koszta Sądu, polubownego.

§ 54. Egzekucya wyroku Sądu polubownego należy do sądów zwykłych.

§ 55. Wszelkie pretensye, pochodzące ze stosunku ubezpieczenia, umarzają się, jeżeli w przeciągu roku, licząc od chwili, w której postanowienie Dyrekcyi lub Zastępstwa, upoważnionego do wystawiania polic, do wiadomości strony doszło, nie wniesiono we właściwej drodze skargi lub zażalenia.

§ 56. Powyższe warunki ubezpieczeń wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 1908 r.

Wykaz drukowych
utworów i prac
Maryli Wolskiej
(maszynopis autorki

Uzupełnienie w pracy Bogusławskiej

2 33

Bardzo niekompletna część dat, odnoszących się do prac moich ogłaszanych w czasopismach polskich, od r.1893, t.j. od czasu gdy St. Rossowski, podówczas redaktor literackiego dodatku tygodniowego do „Dziennika Polskiego we Lwowie, drukował pierwsze moje wierszyki, podpisane pseudonimem: Zawrat. Zebranie wszystkich tych rzeczy jest mi dziś niepodobieństwem. Nie wszystkie chowałam, na niewielu kładłam ścisłą datę, potem i tych wycinków, wskutek wojennych przewrotów, pogubiło się mnóstwo. Lepsze rzeczy wychodziły potem w zbiorkach; wyszukiwanie innych, rozsypanych po pismach na tak dużej przestrzeni lat, byłoby zbyt mozolnem i nie wydaje mi się aby wartem trudu. Co zdołałam znamienniejszego wynotować, podaję niżej.

1897. „Stary cmentarz"-„Na chórze" - „Cieniom" (wiersze) „Tygodnik illustrowany" nr.32. str.624. Podp. Maryla W.

" " „Z Włoch" (wiersz) „Tygodnik Illustr." nr.33. str.708. Podp. Maryla W.

" " „Ze wspomnień o Kornelu Ujejskim" „Tygod. Illustr." nr.40 str.191-2. Bez podpisu.

1898 „Thème varié" (poezya prozą) „Życie" Nr.II str.20. Podpisane: D.mol.

" " „Rondo capriccioso" (poez.prozą.) „Życie" nr.38-39 str.513-14) podp. D.mol.

1899 „Myrtha" (nowela) „Iris" pismo lit.art.organ „Koła lit.i art.Lwów" str. 557. Podp. „Z...t".

1900 „Z lata") nowela) „Iris" nr.12, str.191. Podp. Iwo Płomieńczyk.

„Słowa twoje..„(wiersz) „Iris" str.37. Podp. "Zawrat".

1902. „Jerzego Brandesa najmowszy utwór" (przekład wiersza) „Słowo Polskie" nr.275. Podp. Wedle miary oryginału przełożyła Maryla Wolska.

1903. „My artyści.." (proza) „Krytyka" rok.V. Tom II. str.48. Podp. Iwo Płomieńczyk.

1904. „Z ogni kupalnych" (wiersz) „Chimera" Tom X. Zeszyt 30 str.500. Podpis: Maryla Wolska. z Ziemi 1907 (Chimera??)

1909 „Pierwszy ilustrator Słowackiego" (proza) „Słowo Polskie" nr.505. Podp. Maryla Wolska.

1908 -1909 „Była raz królewna" (bajka) „Lamus" tom I. str.5. Podp. Maryla Wolska

" " „Ze starszej Eddy" (przekład pezyi) „Lamus" tom I str.122-126. Podp. Wedle miary oryginału przełożyła Maryla Wolska.

" " „Godzina słoneczna" (nowela) „Lamus" Tom I. st.168. Podp. Maryla Wolska.

" " „Enuma Elisz" (recenzya) „Lamus" TomI. str.232. Podp. „I.P."

" " „Wieczne Nowiny" (recenzya) „Lamus" Tom I. str.409. Podp. I.P.

" " „Dziś" (wiersz) „Lamus" Tom I str.517. Podp. Szymon Pretfic. Słowo

1910 „Trzy wiersze" „Lamus" Tom II str.167. Podp. Maryla Wolska.

„Rokoko" (Juljusz Zeyer) „Lamus" Tom II str.298 -331. Podpisane: przełożyła Maryla Wolska.

1911-1912.„Rubayat"Omar Chayyam(„Lamus" Tom III.str.16-34.Pod.Przekładali 40

Maryla Wolska i Michał Pawlikowski.

1913 „Konkurent" (nowela) „Lamus"Tom IV.str.110 -120.Pod.Maryla Wolska.

" " „Niecierpliwość tłumu"Villiers de L'Isle Adam.„Lamus" Tom IV.str. 121-128.Podp.Przełożyła Maryla Wolska.

1914 „Powstańczym szlakiem"4 fejletony „Słowo Polskie" Sierpień.Podpisane Maryla Wolska.

1917 „Rocznica"(O Art.Grottgerze)„Kurjer Lwowski" nr.582.Podp.Maryla Wolska.

Bzdura!!

1918„Do króla" (sonet Louise de Lavallière)„Maski"Zeszyt 13,str. 251.Podp. przełożyła Maryla Wolska.

" " „Na dnie zwierciadeł"(wiersze)„Maski"Zeszyt 18 str.351. Podp.Maryla Wolska.

" " „Z liryki kobiecej"(Christina G.Rossetti)„Maski"Zeszyt 29.str.568. Podp.Przełożyła Maryla Wolska.

" " „Gaspard Hauser.."Paul Verlaine„Maski" Zeszyt 30 str.590.Podp.Przełożyła Maryla Wolska.

" " „Z pokłonem"(fejleton o Paderewskim) „Słowo Polskie"ostatnie dni grudnia 1918.Podp.Maryla Wolska.

1919.„O kult bohaterów"„Słowo Polskie"nr.305.Podp.T.Raróg.

" " „Kto żyw!" „Słowo Polskie"nr.308.Podp.T.Raróg.

" " „Rusini czy ukraińcy?"„Słowo Polskie" nr.369.Podp.T.Raróg.

" " „Po szkodzie"(artykuł wstępny)„Słowo Polskie" nr.412.Podp.T.Raróg.

1920.„Twórcy bogów"fejleton„Rzeczpospolita"nr.130.Podpis T.R.

" " „Septymy(wiersze)„Rzplta" listopad.Podp.Maryla Wolska.

" " „Na polu chwały"nekrolog Zofii Prokopowiczównej.„Słowo Polskie" nr.459.Podp.M.W.

1921.„Wieści z nikąd"(fejleton o teozofii)„Rzplta"nr.187.Podp.T.Raróg.

1922.„Nie to.."(impresya)„Rzplta"nr.1 noworoczny.Podp.Maryla Wolska.

1923.„Henryk Rodakowski"(fejleton)„Rzplta"nr.294.Podp.Maryla Wolska.

" " „Kamień na kamieniu.." „Wierchy"Irocznik pośw.górom i góralszczyźnie str.111..Podp.Maryla Wolska.

" " „Czarny Staw" wiersz„Wierchy"I rocznik str.97.Podp.Maryla Wolska.

" " „O pamiątkę po legionie wschodnim" „Słowo Polskie"15 Sierpnia,Podp. T.R.

" " „Oceny i sprawozdania w Poradniku teatrów i chórów włość.P.t.„Proroczy sen" i „W starym dworze"(recenzye)Rok X.nr 7-8.Str.108.Podp.M.

1924.„O sprawiedliwość pamięci"„Słowo Polskie" 2 październik.Podp.Maryla Wolska.

4 41

" " „Grottger dzieciom polskim" „Dziennik Poznański" 23. listopada. Podpis Maryla Wolska.

1925. „Poeta beskidzki" (E Zegadłowicz) „Wierchy" Tom III. str. 161. Podp. M. Wolska.

" " „Bakterye" - „Słowo Polskie" nr. 99. Podp. Tomasz Raróg.

1926. „Godziny łaskawe" (wiersze) „Słowo Polskie" - Październik. Podp. Maryla Wolska.

" " „Po Weselu" (wiersz) „Myśl Narodowa" str. 118. Podp. Tomasz Raróg.

1928. „Piastun" (nowela) „Myśl Narodowa" nr. 1 str. 10. Podp. Maryla Wolska.

" " „Zaduszki" wiersz) „Myśl Narodowa" 1/XII str. 410. Podp. Maryla Wolska.

(Rocznica) → Rocznica

" " „Kwatera" (impresya) „Tęcza" Zeszyt 45. Podp. Maryla Wolska.

„Majowe nabożeństwo" - „Szara godzina" - „O Aciu Grottgerze" w książce p.t. „Kraj lat dziecinnych" Wydawnictwo Zakł. Nar. im. Ossolińckich, pod kierunkiem Juljusza Balickiego i Stanisława Maykowskiego.

„Straż nad Wartą" wiersz w tomie IIgim powyższego wydawnictwa. p.t. „Będziem Polakami".

1929. „Górom moim" i „Wpław" (wiersze) „Wierchy" tom VI. str. 89-90. Podp. Maryla Wolska.

Pozatem drukowałam różne prace, wierszem i prozą, do roku 1926, przedewszystkiem w „Słowie Polskiem", których mi wyszukać niepodobna, także pomieszczały je pisma, jak:

„Kraj" (petersburski"

„Tygodnik Polski"

"Tydzień" dodatek liter. do „Kurj. Lwowskiego"

„Kurjer Warszawski"

„Echo teatr. i muzyczne"

„Kurj. ill. codzienny" „Przed Autorem"

„Swiat kobiecy" i Almanach tego pisma. Itp.

Maryla Wolska

Lwów - Październik 1929
Luty

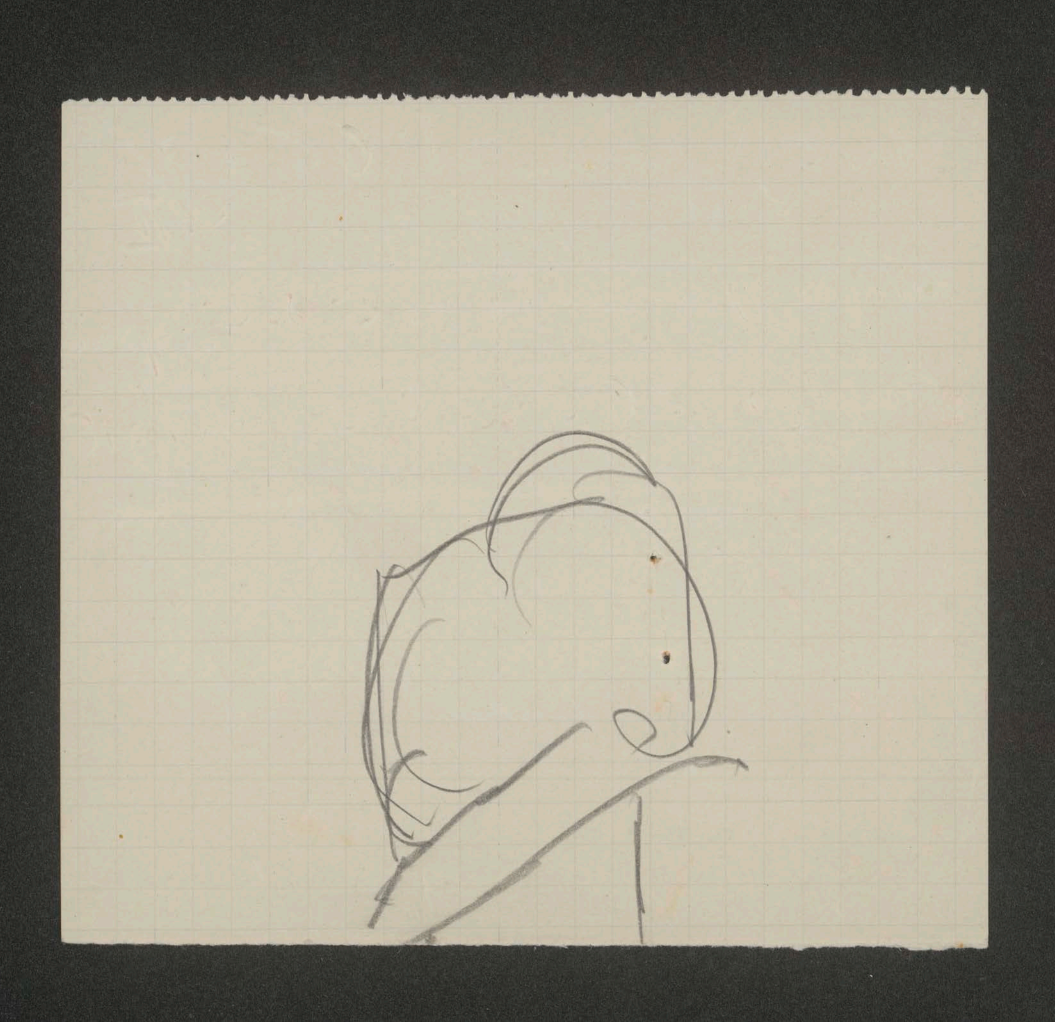
Nowa Reforma № 66 z 9/II

Kurjer Warszawski r. 5 d. 5 Stycznia 1907

Przegląd" 263. 23 Listop. 1906

Przegląd Poranny

Nr. 282. czerwca 1907

~~Hyaget~~ 2

Dolcia 2,

Posszenda 2,

Wolyd 2,

Kunda iölla, 2

Ilirsle ebossnh 2

Dzibacle 2

Szwarda - Morsch. 2
Nowotroick

M. Wa

1925 „Szkoła w [illegible] doby" r. V nr 12 str. 182.

1926 „Dziś" str. 150 nr. 36 r. VIII

1927 „Szkic [illegible]" nr. 21. str 390

Reszta rzeczy moich, dzieł sztuki, kosztowności, mebli, wogóle wszystko, co niezostało wymienione w spisach innych jest

Własnością Leli

Z tego ona ma z czasem wedle swego xxxxxxx osądu i sprawiedliwosci wydzielić szereg przedmiotow użytkowych(mebli, pościeli etc. które nie mają wartości artystycznej, ni zabytkowych, na

rzecz dzieci Julka

gdy podrosną i będą mogły posiadać te rzeczy z pełną odpowiedzialnością.

Przysługuje jej też oczywiście prawo czy darowania czegokolwiek reszcie rodzenstwa, czy zamianie między trojgiem.

Maja z Młodnickichh Wolska

5/7 1926 Perepleniki.

Oryginał [illegible]
[illegible] [illegible] Lele
[illegible] [illegible]

Odpis maszynowy
pisma Maryli Wolskiej
o nagrodzie zostawionej
córce
Anieli z Wolskich
Pawlikowskiej

O Leli

DałaNLeli do Archiwum następujące forografie:

Jaśminka z Maćckiem

Chłop w bród przez Opór (WŁ.P)

Widok na most ze szakarpu Storożki(W.P.

Ja w szfalfoku Rity (W.P.

Kazio w mróz na saniach W.P?

Kazio i W.Puch. w Białkowcach

Ja " słodyczka!" W.P.

Lela i ja na Horbaniu (W.P.

Ja z obleśnym uśmiechem i grzywką (W.P.
Ja z Lelą u stóp,na Horbaniu (W?P?

Ja " z podełba " w czarnej sukni W.P.

Lela i ja na Horbabiu(dwa enface W.P.

Iwa w mojej łazience na Zaświeciu (en face

Zaświecie 1909

Tau i Mau pod Matejką w kostiumach

Wjejskiej

Perepelniki (już bolszewicka szkoła nie dwór!
Cerkiewka (rys. Mau. fotografia

Uwagi [?] do wspomnienia [?]
z [?] pracy [?] na Toruńce [?] —
bardzo niekompletne — dziś
przy [illegible] czytaniu [?].

1926

KOPIA

Odpis wierzytelny.

DEKLARACYA: Celem zapobieżenia możliwym po mojej śmierci nieporozumieniem, spisuję niniejszą deklaracyę.

Wszystko co posiadałam rozdałam sama za zupełnego zdrowia i przytomności.

Z posiadłości mojej w Skolem odziedziczonej po matce mojej, a składającej się z drewnianej willi, obecnie wojną zniszczonej i jednego morga ogrodu, spłaciłam syna mego Adama gotówką w rzetelnej połowie ówczesnej jej wartości, całość darowałam mojej córce Maryi Wacławowej WOLSKIEJ pamiętna, iż przez dwa lata ostatniej choroby mego męża, córka i zięć nasz inżynier WOLSKI ratowali nas tak pieniężnie jak i prawdziwie serdecznem współczuciem.

Wtedy również oddałam na własność córce wszystkie dzieła sztuki, będące w mojem posiadaniu, idąc śladem ś.p. męża mego, który ciężko już chory w mojej obecności córce wyłącznie wszystkie swoje artystyczne prace, jakie tylko w domu były, oddał i darował.

Oddając córce na własność owe przedmioty sztuki, zastrzegłam sobie jako odpłatę z jej strony utrzymywania mnie do śmierci co przeszło już 20 lat WOLSCY wypełniają, tak, że koszt mego utrzymania i leczenia, jak wyjazdy dwukrotne do Nauheim, do Köstritz, Badenu i Karlsbadu, wyrównują obecnie wartość owej darowizny.

Meble z domu mego darowałam wnuczce Beacie OBERTYŃSKIEJ, gdy wychodziła zamąż.

Książki zaś i pozostałość rękopiśmienną, oddałam na własność wnuczce mojej Anieli WOLSKIEJ, w przekonaniu, że się nią kiedyś chętnie i umiejętnie zająć potrafi.

Synowi memu Adamowi dałam po zdaniu matury cenny rysunek oryginał Art. Grottgera - Powstaniec z kosą na straży. Rzecz tę bez porozumienia ze mną, gdyż byłabym ją natychmiast odkupiła od niego, sprzedał natychmiast bez żadnej potrzeby, (gdyż zawsze miał zaopatrzenie i utrzymanie dostatnie) - doktorowi E. STROJNOWSKIEMU za 50 fl. Po zdanym egzaminie inżynierskim, próbując czy przecie nie uszanuje pamiątek domu rodzinnego, dałam synowi mojemu znowu oryginały Grottgera, mianowicie: mój portret z kotem - i portret Rubczyńskiej.- Miał te obrazy prawie rok cały, poczem postanowił sprzedać je koniecznie. I tym razem nie był potrzebą zmuszony do tego.

Zaledwie potrafiła córka ocalić mój portret mieniając go za rzecz inną tej samejnwartości tego samego mistrza.Sprzedał te dwa arcydzieła za marną sumę doktorowi **ŁUKASIEWICZOWI**.-----------------

Gdy się mój syn **żenił**,dałam mu znowu dwa oryginały Grottgera -portret panny Januszkiewiczówny i portret panny Anieli Zabielskiej.-

Tę posiada jeszcze.-Zaś synkowi jego Artusiowi darowałam szkic do Polonii - jedyny jaki w kraju ocalał.-------------------------

Z domowych cennych rzeczy,dałam synowi kosztowną srebrną cukiernicę i dwa takież lichtarze,sygnet złoty herbowy i rozmaite cenne drobiazgi,z których nie zatrzymał niczego.Mimoto dałam mu jeszcze z prac śp. Męża mego Karola MŁODNICKIEGO:-----------------------------

1.Portret dziada Ignacego **MŁODNICKIEGO** rysunek kredą.-----------

2.Autoportret ojca rysunek wspaniały kredą.---------------------

3.portret olejny Adasia dzieckiem.-------------------------------

4.mój portret pastel.--

5.Widok skał w Bubniszczu.-------------------------------------

6.Śmierć Kopernika olejny.-------------------------------------

7.Hucułka olejny.na drzewie.-----------------------------------

8.Mój portret pastel Maleszewskiego i ---------------------------

Autograf Matejki na fotografii Unii Lubelskiej.-------------

Szczegóły te podaję,aby uzasadnić pozorną nierówność działu.--------

Zostanie po mnie odrobina rzeczy osobistych,któremi życzę sobie,aby córka moja i tylko ona, rozporządziła wedle mojej myśli,nie doznając od nikogo żadnej przeszkody.----------------------------------

Lwów - Zaświecie, 25.grudnia 1920. Wanda Młodnicka mp.Jako świadek : Karol Medwecki mp.Inż.Stanisław Szczepanowski mp.:-:----------

----

„R O Z M A I T O Ś C I" d.9 kwietnia Nr.15. 1830 r. str.120.

„ Doniesienie teatralne : Ożywieni ślachetną chęcią przyniesienia ulgi cierpiącej ludzkości,umyślili najznamienitsi obywatele Królestwa Galicyi i jego stolicy,wyprawić,za pozwoleniem zwierzchności,widowisko sceniczne i instrumentalno-wokalne,z którego dochód przeznaczyli na wsparcie Lwowskich siôstr miłosierdzia, których usługi około pielęgnowania chorych,publiczność lwowska dostatecznie cenić umie.

To widowisko dane będzie w Poniedziałek d.12 kwietnia r.b.w król.miej.uprzywilejowanym Lwowskim teatrze -- składać się zaś będzie ze sztuk,których wykaz z wymienieniem osób w nich działających,tu umieszczamy.

Oddział I.Komedyja polska w 1 akcie,pod nazwiskiem :Wexel.Osoby: Pan Dermon, JWPan Józef Żółtowski.Pani Dermon,jego żona,JWPani Teresa Głogowska.Eugenija,jej kuzyna,JWPani Hra.Łosiowa.Rozalija,młoda wdowa w służbie Pani Dermon,JW.Panna Anna Mysłowska.Sainville,narzeczony Eugenii,JWPan Hr.Henryk Fredro.Woźny,JW.Hr.Konstanty Stadnicki.Trzech Dozorców.Scena na wsi w ogrodzie pod Paryżem.

Oddział II. Koncert Wokalno-Instrumentalny.Osoby: 1) Duo z Elize e Claudio: przez Mercadante,śpiewane przez JW.Pannę Alexandrę Blacha i JW.Pana Konstantego Pawlikowskiego. 2) Trio z Damy Białej:przez Boieldieu,śpiewane przez JW.Panią Baroni-Cavalcabo,JW.Pannę Maryją Neuhauser i JW.Pa.Cybulskiego.3) Duo z Armidy: przez Rossiniego,śpiewane przez JW.Hrabinę Revertera i Jw.Hr.Henryka Fredra. 4) Cavatina z Elize e Claudio:przez Mercadante,śpiewana przez JW.Pannę Karolinę Koffler.5) Duo z tejże samej Opery,śpiewane przez JJ.WW.Panów Pawlikowskiego i Cybulskiego.6) Duo z Zelmiry:przez Rossiniego,śpiewane przez JW.Panią Baroni-Cavalcabo i JW.Pannę Maryją Neuhauser.7) Waryjacyje na Forte-Piano i Skrzypce,przez Panów Herz i Lafont,grane przez JW.Pannę Juliją Baroni i JW.Pana Lipińskiego. 8)Aryja z Opery:Maryja,przez Herolda,śpiewana po niemiecku przez JWą Hr.Revertera.9) Koncert Solo na Skrzypcach,grany przez JW.Pana Lipińskiego.10) Aryja francuska,śpiewana przez JW.Hr.Henryka Fredra.11) Duo z Cendrillon:przez Isouard, śpiewane przez JW.Hnę Revertera i JW.Panią Baroni Cavalcabo.12) Modlitwa z'Opery Mojżesz,przez Rossiniego,śpiewana przez wszystkich razem.JWPan Mozart będzie akompanjować na Forte-pianie.

Oddział III. Komedyja francuska w 1 akcie,pod nazwiskiem:Dwaj Nauczyciele.Osoby: Pan Roberville,JW.Hr.Felix Tarnowski.Karol,syn jego JW.Hr.Henryk Fredro.Eliza ich krewna,JW.Panna Maryjanna Bobowska.Cinglant,bakałarz,JW.Hr.Edward Fredro.Joasia ogrodniczka,jego siostrzenica,JW.Panna Maryjanna Schaff.Ledru, JW.Hr.Franciszek Potocki.Antoni,służący,JW.Hr.Konstanty Stadnicki.Służące:JW.Pani Wanda Uruska; JW.Hka.Feli.Mniszkówna; JW.Hrka.Antonina Komorowska; JW.Panna Łomżyńska.Służący:JW.Pan Cybulski; JW.Pan Edw.Chamiec; J.W.Pan Stan.Szumlański.Scena na wsi w ogrodzie pod Paryżem.

Pani Głogowska, żona ówczesnego właściciela Żółkwi.

Alexandra Blacha (Blachaó) siostra Krystyny Grottgerowej, później Onyszkiewiczowa.

Konstanty Pawlikowski - wiadomo.

Pani Baroni Cavalcabo, matka Laury Pawlikowskiej.

Marya Neuhauser, siostra dziadka Prof. Franciszka Neuhausera, krytyka i muzyka lwowskiego.

Lipiński, znakomity, wówczas światowej sławy skrzypek, Karol.

Hr. Anna Revertera de Salandra, z domu v. Hartmann, matka Fryderyka, ambasadora austr. przy Watykanie, córek Matyldy, Fryderyki, Adeli i najmł. syna Teofila. Zamężna wówczas za hr. Antonim, kapitanem armii austr. Małą dziewczynką, widziałam ją w r. 1880 w Aigen koło Salzburga, gdym była wożona na kuracyę do Styryi.-

Mozart, syn wielkiego Mozarta, osiadły długie lata w Polsce.

Przepisałam cały ten afisz, tak żywo przypominający Wasze dobroczynne zespoły, na którym jawi się Konstanty i Mama Laury i ciotka Grottgera i hr. Revertera i Mozart, którego nutowy autograf jest w którymś ze sztambuchów w Medyce.. Ładna kartka dziejów starego Lwowa, dziwnie malownicza dla wyobraźni, bo i scena i widownia ówczesna to przecie jeden kostiumowy wieczór.. Same portrety starego Reychana, Stattlera i Schlegla. I nie jak bądź musieli być muzykalni ówcześni ~~xxxxxx~~ amatorzy, skoro śpiewali operowe arye, włoskie, pewno koloraturowe, wymagające i głosów i kunsztu, I skoro nie wahał się wystąpić z nimi taki światowy Lipiński..

Za rok będzie sto lat od tego wieczoru i myślę, że warto dać to przedrukować z objaśnieniami. O ile Lwowski Kurjer będzie jeszcze dyszał do Kwietnia, to chyba w nim. W loży musiała naturalnie słuchać hrabina Moszyńska, ale Bunia miała jeszcze wówczas dopiero sześć lat, więc została u swojej Mamy. Ciocia Terenia miała lat 15 cie.

Maszynowe pismo [illegible]

Bunia = [illegible] babka, Kordula br. v. Weitz, ciocia Terenia = to jej siostra

„l'Illustration"
N° 4250 zawiera
artykuł i piękny krajobraz
z Amelie les Bains
w Pyrenejach
miejsca pobytu zmarłego
A. Grottgera. Zwrac.
do całej fotografii w
wydaniu „Listów"